ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

வடிவழகிய நம்பிதாஸர்

இயற்றிய

சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் பிரபந்தம்.

குப்பியம்

T. 6329.

ஸ்ரீமாந். திருநாராயணபிள்ளையவர்கள்

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர், **P. R.** கிருஷ்ணமாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தஞ்சை.

கலியாணசுந்தரம் முத்திராசாலை.

1908

(Copy Right)

ஸ்ரீ

சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் பிரபந்தம்.

1 மாதக்கோ ருளம்பிரியா மதுரகவி திறங்கூறிச்
சீதக்கோ மளத்துளடந் திருத்தாயாய் வில்லிபுத்தூர்
வேதக்கோன் றந்தையாய் வந்துதித்த மெய்ஞ்ஞான
போதக்கோ மளக்கோதை திறமறிந்த படிபுகல்வாம்.

வேறு

2 வையமோ ரேழும் வயிற்றிடை யடக்கு மாயனை யாயர்கண் மணியைச்
செய்யவாய் கமலங் கண்கைகா லுந்தி திகழ்தரு திருமகள் கோனைப்
பொய்யிலா மெய்யா மெய்யுளே தோன்றிப் போக்கொடு வரவிலாப் பொருளைத்
துய்யகார் முகிலைப் பழித்தமா நீலச் சோதியைச் சுருதிநா யகனை.

3 பூதநா யகனைப் புவனகா ரணனைப் பொருவிலாப் பொருள்களை விளக்கும்
வேதநா யகனை விதிசிவன் சனகன் விரும்பிநின் றேத்துநா யகனைப்
போதநா யகனை யமரர்நா யகனைப் புலையனே னாவிநா யகனைத்
தூதநா யகனை யைவர்கட் கலையார் தொடுகடற் கிடந்தநா யகனை.

4 மண்ணவர் துணையை மறையவர் துணையை மாசறு மன்பினால் வணங்கும்
விண்ணவர் துணையைவிடைவலான் றுணையைவிரிஞ்சனே முதன்முனிவோரென்
றெண்ணவர் துணையை.யேழையேன் றுணையை யிராப்பக லிடைவிடா தேத்தும்
பண்ணவர் துணையைப் பத்தர்க டுணையைப் பங்கயச் செல்விநற் றுணையை.

5 ஆழியுஞ் சங்குந் தரித்தமா முகிலை யண்டமுண் டுமிழ்ந்தவா ரமுதைப்
பாழிசா லனந்தன் மீமிசைத் துலங்கும் பாற்கடற் கிடந்துபற் பலவா
மூழியா யிரங்க ளொருகண மாக யோகநித் திரைபுரி வானை
வாழியென் றேத்தி யொருபக லிலங்கு மண்மகண் மலர்மகண் முதலாம்.

6 மங்கையர் சேனை முதல்வன்வா ளனந்தன் வளரொளி திகழ்சிறைக் கருடன்
பொங்குமூ வுலகின் முனிவர்க ளமரர் பொன்னுல காள்பவன் விரிஞ்சன்
சங்குசக் கரம்வா டண்டுவில் லாதி தனித்தனி யடிதொழு திறைஞ்சி
யங்கவன் றுயிலு மழகினுக் கிரங்கி யிருந்தன ரலைகடற் றுயின்றான்.

7 கண்டுயி னீங்கி யிணையடி விளக்கிக் கருணைமாத் திருமுகம் விளக்கித்
தண்டர ளப்பூந் தவிசின்மே லேறித் தாமரைச் செல்விபூ மடந்தை
யொண்டொடி நீளை யடிதொழ மற்றை யனைவரு முளங்குளிர்ந் திறைஞ்சப்
புண்டரீ கக்கட் கருமுகி லிருந்தா னிருந்துழிப் புவிமக டொழுதாள்.

8 அப்பொழு திறைவ னவண்முக நோக்கி நினைந்ததென் னாமு தனையாய்
செப்புதி யென்ன நித்தரே யாதி செகத்துள பல்லுயிர்த் தொகையி
லொப்பிலா யார்க்கு நல்லைநீ யென்ன வோங்குபா மாலைபூ மாலை
தப்பற வெமக்கு நல்குவோ ரிடத்திற் றங்குவேன் சந்ததந் தையல்.

9 என்றுரைத் தருளு மண்மகள் வணங்கி யேழையே னுனுமப் பணியி
லொன்றிநின் றன்னை யுகப்பிப்ப தன்றே வுடம்பெடுத் துளபல னதனு
வின்றடியேன்போல்மண்மிசையுற்காயெடுக்கின்றேன்யாக்கையென்றிசைத்து
மன்றல்சேர் குழலா ளெதிர்த்தீநின் றிறைஞ்ச மாயவன் மற்றவட் குரைப்பான்.

10 ஆயினம் பத்தன் வில்லிபுத் தூரி லாசறும் விட்டுணு சித்தன்
றாயவப் பணிசெய் தினிதீமங் கின்று ளுங்கவன் புதல்வியாய்த் தோன்றி
யேயுநின் மனத்தி னினைத்ததை முடித்தி யானுமத் தலத்துளே னென்று
ளுயக னதுகேட் டன்னமென் னடையா ளனீரென மகிழ்ந்திவை நவிலும்.

11 என்னையான் முகிலே வில்லிபுத் தூர்முன் னிவராற் றேன்றிய தனதையு
முன்னைநான் மறைக்கு மரியநீ யுதனுட் புகுந்தமை தன்னையு மொழிந்து
பின்னையத் தலத்தில் விட்டுணு சித்த னென்னுமப் பெரியவன் பணிக
டன்னையு முள்ள வாறுநீ கூறி யருளுதி தலைவவென் றிசைத்தாள்.

12 நன்றது கேட்டி மண்மிசை யணங்கே நாவல வன்பெருந் தீவிற்
றென்றிசை யரசன் பாண்டிய னென்பேரான் சிறந்தசெங் கோல்புரி நாட்டில்
வென்றிசேர் சேதுக் குமரிமா மலைய மேடத்தி னடுத்தவெற்.பகத்தி
னின்றன பரியந் தீத்தினிற் றீழ்பா னெறியிலோர் கீரதத்தி னளவில்.

13 மாதல மொன்றுண் டத்தலந் தனிலும் வராகமா யுருவெடுத் துன்னை
வேதனை செய்த விரணியாக் கனைமுன் வென்றுபஃ றருமமு முனக்கே
யோதிடக் கேட்டன் றென்னைநீ நோக்கி யோங்குபல் லுயிர்களுக் குதவிக்
காதலோ டிருத்தி யிங்கென வுரைத்தாய் கண்ணினு மெனக்கினி யவளே.

14 மன்னுசீர் வராக கேத்திர மென்றே மறைபுகன் றிடும்படி பண்ணி
யுன்னுடன் வாழ்ந்தே னனந்தகற் பங்க ளதன்பிற கோருக முடிவி
லன்னமென் னடையா யடைவீயாய்ப் பல்லாண் டமரரு முனிவரு மிரங்கத்
துன்னுபல் விலங்கின் கணங்களுஞ் சரித்துத் தொழுதெழக் கிடந்தது முளதால்

வேறு.

15 அத்தலத்திற் பிருகுமாற் கண்டன்முத லருந்தவத்தி லன்பு பூண்ட
வுத்தமமா முனிக்கணங்க ணெடுங்கால மிருந்துலையாத் தவங்கள் பண்ணிச்
சித்தமொருப் படுத்தியென்பா லன்பிருத்தி யுறவாழ்ந்து செல்லு நாளி
லெத்தலமும் புடைத்தழிக்குங் கொடுங்கால நேமியென்றே ரிரக்க மில்லான்.

16 கடுவினையபிசாசரனு லிடுபட்டுக் கலங்கிமுனிக் கணங்க ளிந்தத்
தொடுகடலிற் கிடந்தவெனைத் துயிலெழுப்பி யவன்செய்த துயரங் கூற
விடுவிடெனப் புள்ளேறி யக்கணத்தி லத்தலத்தில் விரைந்து சென்று
முடுகிடலு மடலவுண னிமர்குறித்தீச் சேனையொடென் னொடே மூண்டான்.

17 பூமியே சேனையொடும் புவனம்வெரு வுறப்பூண்டு பொருத கால
நேமியையென் னேமியினு னேமியிடை யறுத்திடவந் நீசன் சோரி
நாமினிதின் வலத்தேந்துஞ் சக்கரத்திற் றேய்ந்திடவந் நவைக டீர்ப்பான்
காமியமா னவமாயை கைவிட்டு வருணனுமக் களத்தி லெய்த.

18 ஆங்கவனைச் சக்கரத்தை நீராட்டி விடுதியென வவனு நக்கன்
றாங்குபுனற் கங்கையினை யமுனையினைச் சரஸ்வதியைத் தமணி மாதே
பாங்குடனே கொணர்ந்தாழி நீராட்ட வம்மூன்றும் படியிலாக
வோங்குதிரு முக்குளமென் றக்குளத்துக் கும்பர்திரு நாம மிட்டார்.

19 அத்தலத்தி னின்றவட லரக்கனு லலம்வந்தங் காவி சோர்ந்த
வுத்தமர்கள் பட்டதுயர்க் கிரங்கினா னுவியமே யுருக நஞ்சீர்ப்
பத்தர்களு முனிவர்களும் வானவரும் வந்துதிருப் பல்லாண் டோதிச்
சித்தமுறப் பணிந்தேத்தி நின்றென்பா லொருவார்த்தை செப்புகின்றார்.

20 ஆங்கவைதா னேதென்னி லன்னநடை மின்னிடையா யாதி நாதர்
வோங்குதிற னேமியைநீ யெங்களுக்கா யுயிர்மாய்த்தி துலகிற் றோன்றப்
பாங்குடனே பாற்கடலிற் கண்வளர்ந்த படியோலிப் படிமேற் சேடன்
றுங்கிடவின் றித்தலத்திற் கண்வளர வேண்டுமென்றென் சரணந் தாழ்ந்தார்.

21 திரண்டவர்க ளவைமொழிய நன்றென்று நானிந்தத் தேக நீள
மிரண்டுநூ றுயிரத்தோ டைம்பதினு யிரமென்றே யிசைக்கப் பட்ட
வரண்டருஞ்சீ யோசனைக ளளவிலடி முடியினையோ ரற்ப மாக்கி
முரண்டவிர்ந்த வனந்தனையு மதுக்களவாய்ச் செய்தந்த முனிவோர் காண.

22 அத்தலத்தி லொருகோயி லமைத்ததனுட் படுத்தனனு னவைகண் டோங்கு
முத்தமர்கள் பாற்கடலிற் கிடந்ததிரு வுருப்பகப்பை யொடுக்கி யாய
னெத்திறத்தாற் கிடந்தனனென் றெனைவியந்திட் டுள்முருகி யிரங்கி யிந்தச்
சித்திரந்தா னுனக்கல்லா லெவர்க்கியலு மென்றேத்தித் தெளிந்து நின்றே.

23 அண்டமெல்லாந் திருவுதரத் தொடுக்கியொரு பாலகனு மாக்கை தன்னைக்
கொண்டுவட தடத்திலைமேற் கிடந்ததெனக் கிடந்தனனக் குறியா லிந்தப்
புண்டரிகக் கண்ணனுக்கிங் குயர்வடவேச் சுரனென்றே பெருந்திரு நாமந்
தொண்டர்மகிழ்ந் தேத்தவென முனிக்கணங்கள்கட்டுரைத்தார்தொல்லைநாளில்.

24 அந்நகருக் குறுபெயரு நல்வடவேச சுரபுரமென் றருளிப் பல்கா
லென்னைவலம் வந்தேத்தி யிமையவரு முனிவர்களு மிறைஞ்சிப் போனார்
மின்னனைய நுண்ணிடையா யெட்டெட்டுச் சதுரயுகம் வேத மேத்த
நின்னையுமக் கமலையையு மடிமுடியி லுறவிருத்தி நெடுநாள் வாழ்ந்தேன்.

25 தேனமரும் பூங்குழலா யெட்டெட்டுச் சதுரயுகஞ் சென்ற தற்பின்
வானவர்கண் மகிழ்ந்துரைத்த மாவடவேச் சுரபுரம்போய் மடங்கல் வாழுங்
கானகமாய்க் கரடிபுலி மதயானை பகையின்றிக் களித்து வாழப்
போனயுக மனந்தங்க ளாங்கதற்பி னதன்மருங்கோர் புத்தூர் தோன்றி.

26 கந்தநறும் பூங்குழலாய் வேதமுதற் பலகலையுங் கருத்தி லோரு
மந்தணர்கள் பலர்வாழ வதன்மருங்கே வேடர்குடி யனந்த மேற
நந்தலில்லா வத்தலத்தில் வேடர்களே வேந்தர்களாய் நண்ணி வாழ்ந்தார்
பந்தமில்லா தவர்குலத்தில் வில்லிகண்டன் மல்லியென்னும் பாவை தன்பால்.

27 ஆங்கிருவ ருடன்பிறந்து பாலர்களாம் பருவம்போ யன்னா ளி
லோங்கிடநாங் கண்டியிலுங் கானகத்து வேட்டைக்கென் றொருநாட் போந்தார்
தேங்கமழ்பூங் குழலணங்கே யிருவர்களிற் பின்பிறந்த கண்டன் சென்று
தாங்கியகை வேலினொடு மவ்வனத்தில் வாழுமொரு சார்த்தூ லத்தை.

28 தொடர்ந்தோட வதுசெடியாய்த் தோன்றுமை கண்டுசுவ டெடுத்து வாழு
மிடந்தேடி யிவன்றிரிய வயற்பிலம்பி லிருந்திவனுக் கெதிரே பாய்ந்து
நடந்தேறி மார்பிடந்தி செங்குருதி யுண்டுசெடி நண்ணுங் காலை
யுடன்றேடித் தம்பியெங்கே யென்றுவில்லி தடமெடுத்தங் கோடி வந்தான்.

வேறு.

29 வந்தவன் றம்பியி றந்தமை கண்டு மயங்கி மண்ணி
லெந்துணை போயினை யோவென வேங்கி யிரங்கி வீழ்ந்து
நந்தின னுமென மோகமடைந்தன னன் னதற்பின்
செந்துவர் வாய்மட மாமயி லேதுயில் செய்யும் வண்ணம்.

30 எண்ணிய வுன்றுயில் போதினில் யானுமெ ழுந்துசென்று
புண்ணிய சிந்தைகொ டுத்தவ னோடு புகல லுற்றேன்
னண்ணினை யென்பதி யின்றுபு துக்கிடி னொரு நாளும்
பண்ணிய தீவினை முற்றும றும்மிது பண்ணி ரென்ன.

வேறு.

31 அப்பொழுது சொற்பனத்தி லாங்கவனு மென்னோடே யறைவ னீதே
யிப்பொழுதென் பின்பிறந்தான் வேட்டைக்கு வந்தவனிங் கிறந்து விட்டான்
கைப்பொருளு மிகவேண்டு மித்தலத்தை நவமாகக் காண வேண்டி
லெப்படிநீ கற்பித்தா யப்படியே செய்கின்றே னிறைவா வென்றான்.

32 மாசிலா னிதுமொழிய மானனையா யவனோடு மறுத்துஞ் சொல்வ
னூசிலா வும்பியையு மெழுப்புவே னிவன்குருதி தன்னை வாயா
கூசிடா துண்டிடுஞ்சார்த் தூலத்தை யிக்கணத்திற் கொல்வேன் மற்றப்
பேசரிய தனம்வேண்டி லதன்குகையிற் காட்டுகின்றேன் பெறுதி யென்ன.

33 செப்பினே னவன்கனவிற் றனுக்கென்ன வெழுந்திருந்தான் றேனே வில்லி
யிப்பொழுது கண்டகன வீதென்கொ லதிசெயமென் றிருந்தா னக்க
ணொப்பரிய கண்டனுயி ருடன்மேவி யோடியெழுந் திருப்பக் கண்டு
தப்பிலது கண்டகனு வுய்ந்தனனோ னெனவவனைத் தழுவிக் கொண்டான்.

34 என்னுடைய கண்மணியே யெனத்தழுவி யணைத்தருகி லிருத்திக் கொண்டு
தன்னுடைய சொற்பனத்தில் யான்றனக்குப் பகர்ந்ததெல்லாந் தம்பிக் கோதி
மின்னிடையா யிருவர்களு மெழுந்திருந்தாங் கிருகவடு மேவ வில்லி
பின்னவனைக் கொன்றபுலி யம்போடுங் கிடப்பதனைப் பிரிந்து பார்த்தான்.

35 கண்டனையோ கண்டாவிப் புலியிறந்து கிடந்ததுமென் கனவு தன்னிற்
கொண்டல்வண்ணன் கட்டுரைத்த பரிசினையு மெனத்தம்பிக் குவந்து கூறிப்
புண்டரிகங் கிடந்தபெரும் பிலம்பிடையிற் கிடந்தொளிரும்பொருளைக்கண்டா
னுண்டிவிடந் தனிலெனக்குக் கணக்காட்டி யுயக்கொண்ட வொருவனென்ன.

வேறு.

36 அத்தலத்தி லெனைத்தேடித் திரிந்தனனாங் கவ்வனத்திற்
சித்தமுறக் கேட்டிமுன்னாட் சிறப்போடு மெனக்கினிய
பத்தர்கணஞ் சமைத்தளித்த கோயிலறப் பழகவதி
லுத்தமமாம் வடமுன்னா ளுயர்ந்தோங்கி நமைத்தாங்கும்.

37 சேடன்முத னிந்தர்களைத் திருமகளை யெனைநின்னை
யேடவிழ்தன் சினையாலு மெழுந்தோங்கு முயர்வாலும்
பீடுபெறப் பொதிந்துநிற்கும் பெரும்பூட்டி னதிசயத்தை
வேடனுங்கண் டெனதருளால் விரைந்தாங்கே யருகணைந்தான்.

38 வந்தவில்லி சிறந்தோங்கும் வடவத்தின் றிறநோக்கி
யிந்தவிதி னுளன்கனவி லெமக்கருளு மிறைவனெனச்
சிந்தையுறப் பணிந்ததனை வலம்வரவோர் சினையூடே
முந்துறநம் மனந்தாழ்வான் பணமகுட மூன்றிரண்டும்.

39 கண்டனன்மற் றதற்பின்னே கரியவிழிச் செங்கனிவா
யொண்டொடியே யெனைக்கமலை தனையுன்னை யுற்றுறையுந்
தொண்டர்களைத் தனித்தனியே யாலமுட்டிற் றுணைவனொடு
மண்டமுண்ட செவ்வாயா சரணமென்றெ னடிவீழ்ந்தான்.

40 உடனெழுந்தென் னவையங்க ளுறநோக்கி யன்பினைந்து
படவரவத் தணையானே யெனப்பலகாற் பணிந்தேத்தி
மடமயிலே நான்கனவில் வகுத்தபணி செய்யநம்மை
விடவடிக்க மாட்டாமல் விம்மிவிம்மி யிருந்திரங்கி.

41 அத்தலத்திற் சிலகடிகைப் போதிருந்த வடல்வில்லி
யித்தலத்தி லிவற்கிசையுந் திருக்கோயி லெடுத்திவற்காம்
பத்தர்களும் பலசனமும் பரிந்தினிதி னுறையவிதை
யுத்தமமாந் திருநகர மொன்றிதென வும்பர்தினம்.

42 கட்டுரைப்பக் குடியேற்றி யிடுவேனா னெனக்கருதி
வட்டமதி முகத்தணங்கே மாசிலா னத்தலத்தை
விட்டெழுந்து புத்தூரில் வேதியரை யழைத்தவரோ
டிட்டெளிவா விவையனைத்து முரைத்ததனிற் குடியேற.

43 வேண்டுமென்றான் விறல்வில்லி வேதியர்க ளப்பதிக்கு
மாண்டகையெம் மூர்ப்பெயரே யாக்குதியே லதுசெய்வான்
கூண்டுடனே வருகின்றோ மெனவுரைத்தார் குலமறையோர்
நீண்டபுக ழுறுவில்லி யதற்கிசைந்து நின்றவரை.

44 உடன்கொடுபோய்க் குடியேற்றி யுத்தமமா மப்பதிக்குத்
தடம்புடைசூழ் புத்தூர்ப்பேர் தன்பேரென் றிரண்டொன்றாய்த்
திடம்படவுள் ளுணர்ந்திதன்பேர் சீவிலிபுத் தூரென்றே
யடங்கிடவோ ரூர்க்கிருபே ராக்கினா னமுதே.

45 அல்லிநாண் மலர்வதனத் தணங்கேயிந் நாட்டின்பேர்
மல்லிநா டெனத்தன்னைப் பேரருள்பேர் மகிழ்ந்திட்டான்
வில்லிநான் மறைவாணர் வேதத்தின் விதித்தநெறி
சொல்லினாற் றனையிறையும் பிரியாத துணைவனெனும்.

46 ஆங்கதற்பி னனந்தாழ்வான் றனையென்னை யழகோமே
மோங்கியசீர்த் திருமகளை நினைமற்றுங் குள்ளவரைப்
பாங்குடனே திறல்வில்லி பரிவோடுங் கோயின்முதற்
பூங்குழலாய் முன்கண்ட தனமெடுத்துப் புதுக்குவித்தான்.

47 பதுமமுகத் தணங்கரசே மழகினதைப் புதுக்குதலாற்
புதுவையென்று மப்பதிக்கோர் பெயரிட்டான் புகழ்வில்லி
மதுமலர்ப்பூங் காக்கள்பல வைத்தனந்த மோடைகண்டா
னதுகிடப்பத் திருவிழா வாகியாய் மறையறைந்த.

வேறு.

48 வாரார முலையாய்கேள் கீதங்கள் வாச்சியங்க
ளாரா தனைகட் கவிறந்த பல்வளங்க
ளேராரு நாடகங்க ளேழுலகுங் கண்டுவப்பச்
சீரார் திறல்வில்லி மற்றெமக்குச் செய்வித்தான்.

49 அன்பினா லிவ்வாறு செய்துபல காலமவன்
றன்பினான் கண்டனொடு மத்தலத்திற் றான்வாழ்ந்து
பின்புநா மேவப் பிரமனரன் காணாவென்
னின்பநா டெய்தினா னீரே ழுலகேத்த.

50 முன்னாள் நிகழ்ந்த கதையுமந்த மூதூர்க்குப்
பின்னாய பேரும் பிரம னரனேத்த
வந்நாணா மத்தலத்தின் மேவியது மாரணங்கே
யிந்நா ளுரைத்தோ மிதுவன்றிப் பட்டர்பிரான்.

51 செப்ப முடைய திருநகரிற் சென்றுதித்தங்
கொப்பிலான் பூமாலை பாமாலை யுண்மகிழ்வா
லெப்பொழுதுஞ் செய்துவரு மென்றேன்முன் னத்திறமுந்
தப்பறநீ கேளா யுரைக்கின்றேன் றார்குழலே.

52 வையத் துயிர்க ளனையுணர மாட்டாமற்
பொய்யி லுதித்தவமே போவதுகண் டவ்வுயிர்க
ளுய்யும்வகை யெண்ணியென தார்தியினை யோவியமே
மெய்யைவிளக் கென்றுரைத்து மேதினியின் மேவுவித்தேன்.

53 மற்றவனு மாசியினிற் சோதிதனின் மண்ணின்முனஞ்
சொற்றவில்லி புத்தூரிற் றொல்புகழ்சேர் வேதியரி
லூற்ற முகுந்தருக்கும் பற்புமைக்கு மோர்மகவாய்ச்
சிற்றிடையாய் தோன்றினன் றேசஞ் சிறந்தோங்க.

54 அஞ்சு வயதி லளவிறந்த பூம்பொழில்கள்
கஞ்சங் கழுநீர் கலித்திலங்கு மோடைபல
நெஞ்சு நெகிழ்ந்த நினைவோடுங் கண்டெடையே
தஞ்ச மெனநின்று பூமாலை சமைத்தளித்தான்.

55 ஒருநாளிற் கூட னகரிலு மீனவர்கோன்
மின்னார் முடிவேந்தன் வேதாந்தத் துட்பொருளைத்
தன்னு லறியச் சமையிகளைத் தான்கூட்டிப்
பொன்னார் கிழியொன்று தூக்கினன் பொற்றொடியே.

56 வேண்டிய வாறுசில வேதாந்தம் போர்கூறிக்
கூண்டணைந்து சென்றுகிழி கொள்வான் சமையிகடாந்
தீண்டி யறுக்குநெறி செல்லா தலமருநாட்
பாண்டியன்முன் னெய்திக் கிழியறுத்தான் பட்டர்பிரான்.

57 தண்டிபா வித்த சமையத்தார் தார்வேந்தன்
கண்டிருப்பச் சென்றேநம் பத்தன் கழல்வீழ்ந்தார்
திண்டிறல்சேர் மன்னவனுந் தேவர்குழாம் போற்றிடவப்
பண்டிதனை யானைக் கழுத்திற் பரிந்தேற்றி.

58 கூடற் பதியை வலமாகக் கொண்டுவர
வாடற் பறவைமே லேறியவன் கண்டிடநா
னேடுற்ற தாரா யெதிர்செல்லப் பல்லாண்டைப்
பாடிப் பரிந்தெனக்குக் காப்பிட்டான் பட்டர்பிரான்.

59 ஆங்கதற்பின் வில்லிபுத்தூ ரெய்தியநா மாயரிடைப்
பாங்குடனே தோன்றி வளர்ந்திடுநாட் பாலகனு
யோங்கு பருவத் தசோதை யுரையாகப்
பூங்குழலாய் பாமாலை பாடியென்னைப் பூசித்தான்.

60 என்று மரங்க மெழின்மா விருஞ்சோலைக்
குன்ற மிலங்குங் குளிர்வேங் கடப்பொருப்பு
நன்றிதருஞ் சீவில்லி புத்தூரிந் நான்கினிலு
மொன்றிய சிந்தையனு யோவியமே வாழ்கின்றேன்.

61 மடமயிலே வைகுந்த மாநகரி லிந்தப்
படவரவ மேந்தவளர் பாற்கடலிற் பண்டை
வடவிலையிற் பட்டன் மனமே யெனக்கா
மிடவுகையாய்க் கொண்டாங்கே யெப்பொழுதும் வாழ்வேன்.

வேறு.

62 என்றிறைவன் முன்னிகழ்ந்த கதையெலா மெடுத்தியம்ப
மன்றல்கமழ் பூங்குழலாண் மண்மடந்தை யுணர்ந்துமனத்
தொன்றியசீ ரன்பினளா யுலகளந்த வொருமுதலைச்
சென்றுபணிந் துவந்தேத்திச் சீவிலிபுத் தூர்நகரில்.

63 இப்பொழுதே யேகின்றேன் விடையருள்க விறைவவென
வொப்பரிய திருமாலு முவந்துவிடை கொடுத்தருளச்
செப்பமுடை யுலகேழுஞ் சீர்பெறவத் தேவன்மன
மப்பொழுதே பின்றொடர வமரர்குழா மடிபணிய.

64 வேதங்க டொழுதேத்த விரிஞ்சனா னகமகிழப்
பூதங்க டொழுதேத்தப் பூசுரர்க ளம்மடந்தை
பாதங்க டொழுதேத்தப் பட்டார்பிரான் குலம்வாழப்
போதங்கொ ணெறிவில்லி புத்தூரின் புகழோங்க.

65 அருந்தவத்தோ ரின்பமுற வச்சுதற்கா ளாயுலகந்
திருந்தவரு முனிக்கணங்க டேசுபெறச் சித்தர்குழாம்
பொருந்துமது மலர்தூவிப் போகாத் பிறவியறு
மருந்திதெனப் பணிந்தேத்த வசுக்கடிரு வடிபரவ.

66 எராரு நாரதனுந் தும்புருவு மிசைபாட
வாராரும் பூண்முலையாள் வளர்திருப்பாற் கடனீங்கிக்
கூராழி சங்கேந்துங் கொண்டலமர் புத்தூரிற்
சீராருந் திருவாடிப் பூரத்திற் சிறப்பினொடும்.

67 பட்டர்பிரான் பயிர்செய்து பலநாளும் பூவெடுக்கு
மட்டவிழ்பூம் பொழினந்தா வனத்திடையின் மதுப்பொங்க
விட்டிலங்கும் பசுந்துளப மென்பூட்டின் மேலான
சிட்டர்தொழப் புவிமடந்தை திருவவதா ரஞ்செய்தாள்.

வேறு.

68 மண்ணோங் கினமா னிடரோங் கினசீர்
விண்ணோங் கினவே தியரோங் கினரேழ்
பண்ணோங் கினபா டல்களோங் கினதேர்
கண்ணோங் கினகற் றவரோங் கினரால்.

வேறு.

69 மடிந்தது தீமை யாவி மயக்கிய மாயா கங்குல்
விடிந்தது ஞால மெங்கும் விளங்கின களங்க நீங்கி
யொடிந்தது வஞ்சர் வஞ்ச மோய்ந்தது கொடுமை யன்றே
படிந்தது வாது பேசும் பாதகச் சமைய மெல்லாம்.

வேறு.

70 பொய்யி றந்தன போதம் பிறந்தன
மெய்சி றந்தன வேக மெலிந்தன
வைய மெய்தும் வருந்த மயக்கமுங்
கைக ழன்றன காம மிரிந்தன.

வேறு.

71 அடைபட் டதுதீ வழியல் லலொடேர்
தடைபட் டதுசத் தமுதற் புலனே
யுடைபட் டதுநீ தியிலோ டுமுளங்
கிடைபட் டதுகீழ் மையுவா யவெல்லாம்.

72 வண்ணந் திகழ்மண் மகளும் வளர்வா
னண்ணுந் திருநந் தவனப் பொழிலும்
விண்ணின் றலைமே கமுமின் னுமெனு
வெண்ணுந் திறமா கியிலங் கினவே.

வேறு.

73 வாவியி னலர்ந்த செந்தா மரைதிரு விளக்கே யாகக்
காவிகள் விழித்து நோக்கக் களிவண்டு கானம் பாட
மேவிய மயில்க ளாட விண்முகின் முழவி னார்ப்பத்
தேவியுந் தன்னை யீன்ற திருத்துழாய் மடியில் வாழ்ந்தாள்.

வேறு.

74 இச்சென்ற காலத் தெனையொப்பார் யார்புவிமே
னச்சொன் றெடுத்துவரப் பெற்றேனென் றன்புருகி
வெச்சென்ற வெந்நீரும் வேண்டாத் துழாயன்னை
பச்சென்ற கொங்கைப் பசுநறவப் பாலளித்தாள்.

75 அன்னைத் துளப மருட்பால் சுரந்தளிப்பப்
பின்னைநின்ற பூமரங்க ளெல்லாம் பிராட்டிதனக்
கென்னபணி செய்வதினி யாமென் றெழின்மரங்க
டன்னையுறத் தூவ வரிக்குயில்க டாலாட்ட.

76 செய்ய பசுங்கிளிகள் சென்றுங் குரைபயிற்ற
மையலறு மன்னம் வளர்சிறகால் வந்தணைப்பப்
பையவிளந் தென்றல் பசுமேனி மேற்றடவ
வுய்யவருட் பூவை யுறங்கக் குறங்குதட்ட.

வேறு.

77 பூவெலா மதுக்கள் சிந்தப் பொழிலெலாங் கனிகள் சிந்தக்
காவெலாம் பரந்த மந்தி கூடுவனோ டெழுந்து செந்தே
னவலா லருந்தி யாடி யன்னையின் றெமக்கு முன்போ
லேவலா னவைக ளுண்டேற் பணியென விறைஞ்சி யேத்த.

78 சாதி நெறியில் வைகச் சதுமறை யவர்க டங்கும்
வீதிக டோறு ஞான விழாவொலி மேவி யார்ப்ப
வோதிய கலைக்கு முன்னே யுணர்வுசென் றருளின் வைக
நீதிகள் யாவர் மாட்டு நிலைதிறம் பாது நிற்க.

வேறு.

79 கானில் வைகும் விலங்கினமுங் கரிசு னீங்கி யருளெய்த
வானில் வைகுந் தேவர்களும் வந்தி மலர்மா மழைபொழியத்
தேனுண் டளிசேர் பூமரத்திற் செறியும் வெறியும் பறவைகளு
மூனு முயிரு முடன்கரைய வுணருந் திருவேட் டெழுத்தோத.

வேறு.

80 மன்னுசரா சரமோங்க வானோங்க மறையோங்க
வன்னநடை மின்னிடையா ளிவ்வண்ண மாங்கமர
முன்னைவினைத் தொடர்வாலே முகுந்தனூர் திருமகனு
ரென்னுமெழிற் பட்டர்பிரா னெப்போதும் போயிறைக்கு.

வேறு.

81 கடிமலர் கொய்து நாளுங் கணிப்பரு மாலை கட்டி
யடிகளுக் களிப்ப ரென்று மாடிப்பூ ரத்தி னன்றும்
படிமுழு துலக முண்ட பரஞ்சுட ரருளி னாலே
விடிவதன் முன்னஞ் சென்று மென்மலர்க் காவைச் சேர்ந்தார்.

82 ஆதவ னெழுந்த போதி லகலிடத் திருள்க ளெல்லா
மோதுமக் காவில் வைகி யுறையுமற் றதுதா னந்நாட்
போதமாக் கதிர்கொள் பூமி நங்கையும் பொருந்த லாலே
சோதிமேற் சோதி யாகித் துலங்குத றொண்டர் கண்டார்.

வேறு.

83 அதுகண்டு மகிழ்ச்சி தாங்கி யந்தணர் கோனு நந்தா
மதுமலர்க் காவு ளெய்தித் வளரொளி மூல நாடிப்
புதுமதுப் பொங்கும் பச்சைப் பசுந்துழாய்ப் பூட்டி னூடே
கதுமென விழியா னோக்கிக் கருணையின் கொழுந்தைக் கண்டார்.

84 கண்டவப் பொழுதே கண்ணு முள்ளமுங் களிப்பச் சென்று
தொண்டரப் பெண்ணை நோக்கித் தோமறு மன்பு கூர்ந்திவ்
வொண்டொடி யார்கொ லென்ன வுரைத்தன ரதையென் மாசு
கொண்டபுன் சொல்லா னுயே னறிந்தவா கூற லுற்றேன்.

வேறு.

85 பூதாதி யெல்லாப் பொருட்கு மனைத்துயிர்க்கு
மாதாவோ விண்ணவர்கள் வைப்போ மறுவறுசீர்
வேதாந்தந் தானோ விரிஞ்சனரன் செய்தவமோ
வோதாச் சுகோததியின் வித்தோ வொளிமணியோ.

86 செந்தா மரைமலரிற் றோன்றிச் செகமெல்லாந்
தந்தாள வந்த திருமகளோ தாரணிசேர்
நந்தா விளக்கோ ஞானத்தி னற்கொழுந்தோ
சிந்தா மணியோ திருப்பாற் கடலமுதோ.

87 கற்றவர்கள் கண்ணின் மணியோ கலைமகளோ
வுற்றுணரு மன்ப ருயிரோ வுயிர்த்துணையோ
முற்றப் புவன முழுது முறையாலே
பெற்று வளர்க்கும் பெரும்பார் மடமகளோ.

88 புண்ணியமோ வேதப் பொருளோவிப் பூதலத்தோர்
நண்ணிமுனஞ் செய்த தவமோவென் ஞகணையான்
கண்ணின்மணி தானோ கலைப்பொருளோ காரணத்தா
லெண்ணரிய நீதிக் கொழுந்தோ விளந்தளிரோ.

89 பாலோ செழுங்கனியோ தேனோநற் பாகவதர்
நூலோ வதன்பயனோ நொய்தினெனை யாண்டதிரு
மாலோ மடப்பிணையோ மாசறுசீர் வேதமொரு
நாலோ வதின்முதலோ நம்மா லறிவரிதால்.

90 எல்லா மறிவித்தெ னின்னுயிர்க்கு வாழ்வருளு
மல்லாண்ட திண்டோண் மணிவண்ணன் முன்பிவித்த
வில்லார் நுதலாளைக் கொண்டுசென்று மேவினுற்
சொல்லா திரானெமக்கித் தோகைவர லாறென்ன.

91 எண்ணிப் பெரியாழ்வா ரின்னமுத மீதென்ன
மண்ணிற் கிடந்த மடமயிலைச் சென்றெடுத்துப்
பண்ணிற் சிறந்தமறை பாடப் பசுந்துளபக்
கண்ணிக் கருமுகிற்கோர் காணிக்கை யீதென்ன.

92 கொண்டுசென்ற வன்பர் வடபெருங் கோயிலர்முன்
றொண்டர்குழாஞ் சூழக் கிடத்தித் தொழுதேத்திப்
பண்டுலக முண்ட பரனேயிப் பாவைதனைக்
கண்டனனின் னந்தா வனத்தடியேன் கண்களிப்ப.

93 மஞ்சுலவுஞ் சோலை வளர்பூந் தடவனத்திற்
பஞ்சவர்க தோவிப் பச்சைப் பசுங்குழவி
தஞ்சமெவ ராகவந்து தங்கிற்று ரீன்றவர்கள்
முன்செய் வினையொன்று மறியேன் மொழிகவென.

94 வேதியர்கோன் கூறவில்லி புத்தூரிற் கண்டுயிலு
மாதி மணிவண்ண னாழ்வார் முகநோக்கி
யோதியவ ளிந்நா ளுதித்த கருமத்தி
னீதியையும் பின்னே யுரைக்கின்றே னீயிவளை.

95 இப்போ தகத்திற் கொடுபோயிவ் வேந்திழையை
முப்போதும் போற்றி மகளா முறைபொருந்த
வெப்போதும் பேணி வளர்ப்பா யிவள்பெயருஞ்
செப்போங்குங் கோதையெனச் செப்பென்றான் றேவர்பிரான்.

96 இன்றுநா மேறுஞ் சிவிகையினி லேற்றியிந்த
மன்றல் கமழு மடமயிலோ டாழ்வார்பின்
சென்றீனத்துக் கொத்துந் திரும்புகவென் றான்றிருமா
லன்றவர்க ளெல்லா மதற்கொருப்பட் டாங்கணைந்தார்.

97 மாணிக்க முத்து வயிர முதன்மணிகள்
பேணிப் பதித்தடங்காப் பேரொளியி னல்விளங்கு
மாணிப்பொற் பல்லக்கி லாழ்வார் திருமகளை
வாணித் திலநகையார் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தேத்தி.

வேறு.

98 பேரிகை யெக்காளங் கொம்பொடு பேர்நவரி
சீரிய நற்றாளஞ் சின்ன முழவதிர
வேரியல் பல்வளமு மெங்கணு மாகியெழக்
கூரிய மெய்ஞ்ஞானக் கொம்பினை யந்தணர்கோன்.

99 தன்றிரு மாளிகையிற் றாரணி யோர்கடொழ
வொன்றிய வன்பினொடு முத்தம னுள்புகலு
மன்றயன் மாளிகைவா ழாயிழை யார்மறையோர்
சென்றனர் யாவர்களு நின்றிவை செப்பினரால்.

வேறு.

100 தெள்ளமு தத்தைத் திரட்டித் திருமேனியைச் செய்த தென்பார்
வெள்ளமி டத்திற் செனித்த மலர்மங்கையின் மிக்க தென்பா
ருள்ள முடைத்துக் களித்துச் சிலரோவியப் பாவை யென்பார்
மெள்ள வடுத்துப் படுத்துச் சிலர்மென்முலை யூட்டு மென்பார்.

வேறு.

101 மாசறு சோதி நீதி வளரொளிக் கருணை யென்பா
ராசறு குணங்கண் மூன்றுங் கடந்தவ ராவி யென்பார்
வாசவ னக்கன் மிக்க வானவர் செல்வ மென்பா
ரீசனுக் கினிய நீளை யெடுத்ததோர் வடிவ மென்பார்.

102 அண்டங்க ளனைத்தி னுள்ள வழகெலா மெடுத்துச் சேர்த்துப்
பூண்டரீ கத்துள் வேதன் பூமிசை விடுத்த தென்பார்
கண்டிடி லயனுற் செய்யுங் கன்னியோ விவடா னென்பா
ருண்டுகொல் லுலகி லிந்த வுருவினுக் குவமை யென்பார்.

103 உலகிரு ளகற்ற வந்த வொண்சுடர் விளக்கி தென்பார்
பலகலை பகரும் வாக்கி னங்கையிப் பாவை யென்பா
ரலமிலா ஞான வாரி யாரமு தாகு மென்பார்
நிலமக ளிவளே யென்பார் நேமியா னுயிரி தென்பார்.

104 சனகனி லுதித்த சீதை பின்னுமித் தரணி மீதிப்
பனவனில் வந்து தோன்றும் படியிது வாகு மென்பார்
மனமகிழ்ந் தவளே யாகின் மற்றுநாம் வாழ்ந்தோ மென்பா
ரனகனு மாழ்வார்க் கீதை யறிவித்தா னிலனோ வென்பார்.

105 அன்னைபு முளளோ விந்த வமுதினுங் கறைமி னென்பார்
முன்னைநான் மறையி னந்த முதற்பொருள் பெண்ணோ வென்பார்
தன்னையே நிகரா மாழ்வார் தவந்திரண் டதுகொ லென்பார்
மின்னையே யனையா டோன்றி மேதினி விளங்கிற் றென்பார்.

106 ஆசறு பெரியாழ் வார்த மகத்துக்குத் திரியு நெய்யுந்
தேசுறத் தேட வேண்டாந் திருவிளக் கிவளே போது
மாசறு புதுவை யுள்ள மானிடத் தவர்தம் வாழ்வைப்
பேசிலார் பெறுவா ரிந்தப் பெருநிலத் திடையி லென்பார்.

107 கற்றவ ருவமை சொல்ல வல்லரோ கமல நேரோ
சிற்றடி யிரண்டுக் கென்பார் சிறுவிரற் காண்மி னென்பா
ருற்றநகற் புறந்தாள் கட்கிங் குவமையு முளதோ வென்பார்
பொற்றொடி கணைக்கால் கட்குப் பொருவிலை யுலகி லென்பார்.

108 இருகுறங் கெழிலை வேத மிசைக்கவும் வலரோ வென்பார்
பொருவரு மருங்கிற் கொப்பிப் பூதலத் துளதோ வென்பார்
ஒருபொரு ளுளதோ பேதை யுதரத்துக் குவமை யென்பார்
வருதன மிரண்டுந் தோன்று மார்பினுக் கிணையே தென்பார்.

109 வேயையோ தோளுக் கொப்பு விளம்புவ திவளுக் கென்பா
ராயசீர்க் கழுத்துக் கொப்பிங் கறைவதா ரந்தோ வென்பார்
தேயுமா மதியோ விந்தத் திருமுகந் தனக்கொப் பென்பார்
வாய்தனக் கிணையுங் கூற வல்லரோ மனித ரென்பார்.

110 சீரிய பேதை மூக்குக் கிணையெது செப்பு மென்பார்
கூரிய விழிகட் கொப்புக் குவலயத் துளதோ வென்பா
ரோரியல் வள்ளை யொப்போ விருகுழை யிணைகட் கென்பார்
நேரிய பிறையோ மாதி னெற்றியை நிகர்ப்ப தென்பார்.

111 கருங்குழ றனக்கோ ரொப்புக் காட்டவு முளதோ வென்பார்
பெருந்திரு மங்கை யிந்தப் பெண்ணினுக் கிணையோ வென்பார்
திருந்தின் மாற் கன்றி யார்க்கித் திருமண மேற்கு மென்பா
ரருந்தவ முனமிப் புத்தூர் செய்ததற் களவே தென்பார்.

112 இப்படி சென்று கண்டா ரிவையிவை யெண்ணி வாழ்த்த
வொப்பறு கோதை பேதைப் பருவமா யொழுகி வாழ்ந்து
தப்பற வதனுக் கேற்ற வணிகலன் பலவுஞ் சாத்திச்
செப்பமாய் வளர்ந்து பின்னைப் பெதும்பையாம் பருவஞ் சேர்ந்தாள்.

வேறு.

113 சீரார் கமலத் திருவடிக்குச் செம்பஞ்சு
மேரார் புநந்தாளி விட்டிலங்கும் பொற்சிலம்பு
நேராக வங்குலிக டோறு நிரைநிரையே
போரா தமைத்துப் பிறங்கும் பணிபலவும்.

114 எண்ணிய நூபுரங்கள் மீதே யிசைந்திலங்கப்
பண்ணிய பாடகமும் பைம்பொ னொளிவீச
நண்ணி யதின்மேலே தண்டை நலந்திகழப்
புண்ணிய மாதினல்லார் பூட்டி யுவந்தனரால்.

115 உற்றார நோக்கி லுளதா மொளிர்பருங்கிற்
சிற்றாடை சாத்தித் திருமடிதா ருங்கமைந்துப்
பற்றா விடையிற் பசும்பொனரை ஞாணணிந்தார்
முற்றாக் கருணைக் கொழுந்தா முகிணைக்கே.

116 தூயமலர்க் காந்தட் டுணைக்கரத்தி லங்குலிகட்
காயதிரு வாழி யிலைச்சினைக ளன்னமனு
ளேயதிரு முன்கைக் கெழிற்சரிகள் சூடகங்கள்
வேயனைய தோள்கட்குத் தோள்வளைகள் விஞ்சொளிசேர்.

117 சீரமருங் கேச்ச மணிந்து திருக்களத்துக்
கேரமரும் பொற்பட்டைக் காறை யிலங்கொளிசே
ராரம் பவளநிரை யாணிப் பசும்பொன்மணி
வாரமரும் பூண்முலையார் மண்மகட்குச் சூட்டினர்.

118 செய்யகனி வாயுந் திருப்புன் குறுநகையுந்
துய்ய குமிழிற் றுலங்குந் திருமூக்கு
மையமரும் வேல்விழியும் வார்காதும் பொற்றோடும்
வெய்யவொளி வீசி விளங்குதிருக் கொப்பினையும்.

119 வட்ட மதிமுகத்தில் வார்புருவப் பொற்சிலையூ
டிட்டதிரு மண்காப்பி னேயார் பிறைநுதன்மேன்
மட்டு மலிகுழலிற் சூழியமும் வாழ்திருவும்
வட்டந் திருப்பூரப் பளை பலவணிந்தார்.

120 ஆழிநீர் வண்ண னருளாற் பெரியாழ்வார்
வாழியருட் கோதையெனு மங்கலா சாதனத்தா
லேழுலகு மீன்றா ளெழுந்து நடைபயின்று
தோழியர்க ளோடுவிளை யாடத் தொடங்கினள்

வேறு.

121 அந்நாளிற் பரமபத்தி தலையெடுத்தாங் கலைக்கிடந்த
பொன்னாழிக் கையாற்குப் புருந்துபணி செய்துவருந்
தன்னாவித் தாதையைப்போற் றக்கபணி தான்செய்வான்
பன்னாளு மலர்க்காவிற் பட்டர்பிரா னுடனடந்தே.

122 சென்றுசிறுப் பொற்கும்பஞ் சிற்றிடைச்சீ றொக்கலைமேன்
மன்றல்கமழ் மலர்க்கோதை வாசநறும் புனல்கோரிக்
குன்றெடுத்தா னிரைகாத்தான் மனமகிழக் கொண்டணைந்தங்
கன்றுமுதற் பயிர்க்குதகம் பரிமாறி யுன்பினொடும்.

வேறு.

123 சிலபகல் செல்லு நாளிற் சீரிய பெரியாழ் வாரும்
பலநறு மலருங் கொய்து பரிந்துபூ மாலை சேர்த்து
மலமறு மன்பி னொடும் வைத்துபா தானம் பண்ண
நலமுற வேகுங் காலை நாரண னருளிற் போந்த.

வேறு.

124 பெண்ணிற் பொலிந்த வருட்கோதை பெருமாற் கமைத்த வித்தாமம்
விண்ணிற் றாமந் தனக்கிணையாய் வருமோ காண வேண்டுமென
நண்ணித் திருப்பூக் கூடையின்முன் ஞான மிக்கார் வைத்தநறுங்
கண்ணித் தொடரி லொன்றெடுத்து மூக்கில் வைத்துக் கந்தித்தாள்.

125 துய்ய வாச முறநோக்கித் தோகை நினையுந் துகளறுநம்
மையர் திருக்கை வாசியினா லான மணமீ தாதலினால்
வையத் துள்ள மலரெல்லா மென்னும் வானின் மலர்க்கிதுநஞ்
செய்ய கமலக் கண்ணற்குச் சேரா தென்னச் சிந்தித்தே.

வேறு.

126 என்னுடைய கோதை மணமூட்டி யிலங்கைநகர்
முன்னடையச் செற்ற முதல்வர்தமக் கித்தாரைப்
பின்னளிப்பே னீதே பெறுநங் கயிங்கரிய
மன்னுமிறைக் கென்றுதிரு மாலை யனைத்தினையும்.

127 சீரார் திருக்குழன்மேல் வேய்ந்துதிருக் கண்ணாடி
யேரார் கிணற்றி னிழலி லெழினோக்கிப்
பாராசின் றாண்மீண்டு பட்டர்பிரா னெய்திடுமுன்
றாராரக் கோதைமண மூட்டியவை தான்கழித்தே.

128 முன்ன மிருந்த தலத்தின் முறையாலே
மன்னுதிருப் பூக்கூடை யுள்ளமைத்து மாசிறந்த
வென்னமுதுக் கெப்போது மிப்பணிக ளன்போடு
நன்னெறியிற் செய்திடநாம் வேண்டுமென நன்குணர்ந்தே.

129 ஐயர்வரு முன்ன மகன்றிக் கயிங்கரியஞ்
செய்ய வுலகிற் செனித்தபலம் பெற்றதென
மையமருங் கண்ணாண் மனமகிழ்ந்து மன்னவர்க
ளுய்யச் சிலநாள்க ளுற்றிதுவே நற்றொழிலாய்.

130 மண்ணிவாத் தாதை யறிவா லிவண்முடித்த
கண்ணியணை மெங்குங் கமழக் கொடுபோயிம்
மண்ணணின் றுயர்தீர் வடபெருங் கோயிலர்மு
னண்ணணி யவற்களிப்ப நாரணனு மாங்கதனை.

131 ஒப்பரிய வின்பம் விளைய வுளமகிழ்ந்து
செப்பரிய கோதை மணத்திற் றிருவுளம்பூண்
டிப்படியோர் வாச முளதோவென் றின்பமுற்று
னப்படியே நாள்கள் செலுமளவி லாங்கொருநாள்.

வேறு.

132 ஆசி லாத வடபெருங் கோயி லுடைய வுச்சுதனும்
பேச வரிய சீபூமிப் பிராட்டி யாழ்வார் பெண்மகளாய்
நேசத் தாலே யவதரித்து நின்று தமக்கிப் பணிசெய்த
றேசத் தவர்கட் கறிவிக்க வேண்டு மென்னச் சிந்தித்தான்.

133 அந்த நாளி லருட்கோதை யணிந்து கழித்த திருத்தாரிற்
கந்த நாறு மயிரொன்று கூட வாழ்வார் கண்டப்பிச்
சந்த மாருந் திருமார்பர் சாத்தும் படியர்ச் சகர்கையின்
முந்த நாள்கள் போலளிப்ப முதிய மறையோ னதைவாங்கி.

134 கொண்டார் திருப்பூக் கூடையொடுங் கோதை யமைத்த குளிர்வாசத்
தண்டார் தன்னை யுறநோக்கிச் சாத்தக் கொடுபோம் வேலையினிற்
கண்டான் றாழ்த் துறுமயிரைக் கலங்கு மறையோ னாழ்வீரின்
றுண்டாய்த் தீதோர் பிழையென்ன வோதித் தாமத் துறுமயிரை.

135 காட்டித் தாம மனைத்தினையுங் கடிசேர் கோதை மணமிகவு
மூட்டி யிறைக்கு வரவிட்ட வுபாய மறியா தர்ச்சகனும்
வாட்டிப் போட்டீர் மயிர்வைத்தீர் மாலை யாகா திறைக்கிதுநும்
வீட்டிற் கொடுபோய்த் திருமாலை கொணர்க வென்றே விரைந்தென்ன.

வேறு.

136 வாங்கிய மாலை யெல்லாம் வாசவிற் கூடை யோடும்
பாங்கற வெறியக் கண்ட பட்டனும் பதைத்து விம்மி
யேங்கியப் பொழுதே நந்த வனத்தினி லெய்திப் பூக்கொய்
தோங்குசீர் மாலை கட்டி யுடன்கொணர்ந் தளித்து நின்றே.

137 அர்ச்சகன் றனைப்பார்த் தின்றெம் மரும்பிழை பொறுத்தி யென்னக்
குச்சையுற் றாழ்வார் கூறக் கோதறு மறையோன் கூறும்
நச்சர வணையா னாணை நாள்பல பலவுங் கண்டே
னிச்சலும் வாடி வாடி நிறங்குலைந் திருக்குந் தாமம்.

138 மாசிலா மலையார் கட்டு மாலைக்கோர் மறுவுண் டாக்கிப்
பேசினா லபசா ரத்தைப் பெறுதுமென் றென்னைப் பேணிக்
கூசினேன் மயிருங் கண்டேன் கூறினேன் கோதி லாதீ
ரீசனார் சூடுந் தார்க்கின் றிதுவர லெதனா லென்ன.

139 அந்தணன் கூற வாழ்வா ரறைவர்நா னென்றும் போல
வந்தநாண் மலர்க ளெல்லாம் வகைதெரிந் தெடுத்துக் கட்டித்
தந்துநான் போவ தல்லாற் றமியனே னிதற்கு மாசிங்
கெந்தவா றடைந்த தென்ன வறிந்திலே னிறைவ னாணை.

140 எனத்தொழு தாழ்வார் நிற்ப வெல்லையறு கலைகள் வல்லான்
மனத்தினில் வருந்த வேண்டா மேகிநன் மாலை பேணித்
தினத்தினங் கொணர்க வென்னச் செப்பியக் கொணர்ந்த வாசப்
புனத்துழாய்த் திருத்தா ரெல்லாம் புவனமுண் டவற்குச் சாத்தி.

141 அச்சுத னினைவு காணா தர்ச்சக ரகத்திற் போனார்
பச்சைமா முகிலின் செய்ய பதம்பணிந் தாழ்வார் பாடி
யிச்செய லெதனால் வந்த தெனத்திரு வுளத்தி லெண்ணி
மச்சணி மாட மோங்கு மாளிகை யதனுண் மன்னி.

142 வண்டமர் தாமஞ் சேர்த்து வைத்துநா மகன்ற காலை
யுண்டெனி லபாயங் காண்போ நாளையென் றுளத்தி லெண்ணி
யண்டமுண் டுமிழ்ந்தார் தொண்ட ரன்றையிற் பொழுதைப் போக்கிப்
பண்டுபோ லெழுந்து சென்று பனிமலர்க் காவி னுள்ளே.

வேறு.

143 வண்டேது முனமெய்தி மதுநிறைந்து கிண்கிணிவாய்க்
கொண்டோங்கு மலரெடுத்துக் கூடைநிறை வுறப்பெய்து
தண்டோடி ருகூடை யொருதோளிற் றான்காவிப்
பண்டோங்குந் திருமாலைப் பணிப்பறறு மிடத்தெய்தி.

144 நாராய்ந்து கொண்டெடுத்து நறுமலரின் வகைதெரிந்து
சீராய்ந்த நறுங்கண்ணி சிறப்போடு முறச்சேர்த்தங்
கேராருங் கூடையினி லெடுத்தமைத்தெப் போதும்போ
னேராக வொருதலத்தில் வைத்தொளித்து நின்றனரால்.

145 அப்போதி லருட்கோதை யறியாள்போ லையரிலை
யிப்போது மெனச்சென்றாங் கிருந்ததிருத் தாரனைத்து
முப்போது மிறைக்கிடமா முகுந்தனார் முதல்காண
வெப்போதும் போற்றும மிருங்குழன்மேற் சூடினாள்.

146 கண்டுநின்ற பெரியாழ்வார் கடிதினெய்திக் கோபித்துக்
கொண்டுசெல்ல வருட்கோதை குழற்சேர்த்த திருத்தாரைப்
பண்டிருந்த கூடையினிற் பயத்தோடும் பனிமலர்க்கண்
விண்டருவி மிகப்பாய வைத்திரங்கி விம்மினாள்.

வேறு.

147 சென்று கோபந் திருமுடிமேற் செறியச் செறிந்த வாழ்வாரு
மன்று பதறி யழுதிரங்கு மகளார் தம்மை யணைத்தம்மே
யொன்று மறியாய் போலுநீ யுலகத் தெவர்க ளிதுசெய்வா
நின்று நீசெய் திட்டதெனத் திருமா லேற்ற மெலாமெடுத்து.

148 கூறித் தங்க ளொளிதரவுங் குலவு மறையி லெடுத்திசைத்தங்
காறி யிருத்தி யினியிவணஞ் செய்யே லஞ்ச லெனத்தேற்றி
வேறே தாமம் பலசமைத்து விரைந்து கொடுபோ யிறைக்களித்திட்
டேறுங் கருணை மனத்தினரா யுலக முண்டார் திருத்தொண்டர்.

149 மீண்டார் வேதக் கோன்சென்று விளங்கு மகம்புக் கின்றென்னை
யாண்டா டன்னை யருகிருத்தி யறத்தின் றிறங்கள் பலகூற
மாண்டா னிரவி குடதிசையின் மாணி யாகி மண்ணிரந்து
நீண்டான் கங்கு லிடைச்சென்று நிகரி லாத பெரியாழ்வார்.

வேறு.

150 தம்மிடத்திற் சொற்பனத்திற் றங்கியிறை சாற்றியிடு
மெம்மிடத்திற் பாங்கா யினிதமரும் பூமடந்தை
யும்மிடத்திற் புத்திரியா யுற்பவித்தா ளன்போடு
நம்மிடத்திற் பூமாலை பாமாலை நன்னெறியால்.

151 சூடித் தரவழகார் சொற்றெரிந்து ளன்புருகிப்
பாடித் தரப்பிறந்தாள் பட்டர்பிரா னென்னலைநீ
வாடிற்று முன்னே மயிர்கிடந்த தின்றென்று
நாடிக் களைந்ததா ரெங்கேயத் தாரநாளை.

152 நன்னலத்தாற் றொண்டுவந்து தந்தா லணிவோநா
னென்னலைநீ தந்த நெடுந்தாமங் கோதைமண
மன்னப் பெருமையான் மற்ற தணிந்திலநா
மென்னவுரைத் தேகிப் புதுவையுள்ளோ ரெல்லோர்க்கும்.

153 இப்படியே யர்ச்சகர்க்கு மீச னருள்புரிந்து
செப்பரிய கோயில் செறிந்தாங்கே கண்வளர
வப்புதுவை யுள்ளவரு மாழ்வாரு மர்ச்சகரு
மொப்பரியான் சன்னிதியி லுற்று ருதிப்பதன்முன்.

வேறு.

154 அத்திறத் தமைந்து சென்று ரர்ச்சக ராகி மாயன்
றத்தமக் கிருளிற் சென்று சாற்றிய பரிசை யெல்லா
முத்தம குணத்தான் மிக்காங் கோங்குசீர்ப் பெரியாழ் வாராம்
பத்தனைக் குறித்துக் கோதை மகளென்று பகரே லென்ன.

[155 முதல் 165 வரையிலுள்ள செய்யுட்க ளிறந்துவிட்டனபோலும். எமக்குக் கிடைத்த நான்கு பிரதிகளில் ஒன்றிலாவது இவை காணப்படவில்லை. 165-வது செய்யுளில், 'மலர்ப் பூங்கோதை - முன்போல நம்மகளென் றெண்ணுதே முப்பொழுதும்' என்ற மூன்றுவது அடியின் ஒருபகுதியும் நான்காவது அடியும் காணப்படுகின்றன.]

166 ஆதரவுற் போற்றி யரங்க நகர்க்கிடந்த
யாதவனார் தேவியென்ன மாமனத்து ளூற்றெண்ணி
வேதக்கோ னன்போடும் வாழ்ந்தானம் மெல்லியலு
மாதக்கோர் போற்ற வளர்ந்தருளு மந்நாளில்.

வேறு.

167 சீரமர் பெரியாழ் வார்தந் திருமக ளாத லாலும்
பார்மக ளாத லாலும் பவளவாய்க் கருங்கட் டோகை
யேரியற் கோதை யாக்கை யிறைப்போதைக் கிறைப்போ தாங்கே
கூரிய பரம பத்திக் கொழுந்தொடு மெழுந்து தோன்ற.

வேறு.

168 நாரா யணனை யனுபவிக்கும் பருவம் வந்து நண்ணிடவக்
காரார் முகிலிற் றிருமேனி கண்கால் செவ்வாய் கரங்களிவை
யேரார் கமலம் போலுமெழி லீச னிடத்தி லெழுங்காதல்
வாரா நிற்ப மானிடவற் கெனிற்றான் வாழா மதிதோன்ற.

169 சேலைத் தேடிக் காணாதே குழையைச் சீறுஞ் சினவிழியாள்
பாலைத் தேடிக் காணாதே பாகைக் காதும் பணிமொழியாள்
கோலைத் தேடிக் காணாதே குழைந்து வளைந்த கொழுந்தென்ன
மாலைத் தேடிக் காணாதே வாடிக் கோடு மனத்தினளாய்.

170 மண்ணிற் புத்தூர் நகருற்றியு மாலைக் கூடி வளர்ந்துமென
வெண்ணி லர்ச்சா வவதார மதனா லிசையா னிவனென்னப்
பெண்ணிற் சிறந்த வருட்கோதை பெருக வருந்தித் துன்புற்றங்
குண்ணெக் குருகி யவ்வூரி லுறையு நெறிசே ருத்தமரில்.

171 அந்தணாளர் மங்கையரி லறிவிற் சிறந்தோர் தமைக்கூவி
முந்தை நாள்க டமிலிந்த முளரிக் கண்ண னொடுங்கூடி
யிந்த வுலகின் மடவார்க ளிருந்த துண்டே வியம்புமெனச்
சிந்தை யார நினைந்தவர்க டிருமா லவதா ரந்தன்னில்.

172 சீரார் நந்த கோன்மகனுந் திருவாய்ப் பாடி மடந்தையரு
நேரார் பருவத் தொன்றாகி நின்று கூடி யளவளவி
யேரார் யமுனைப் பேராற்றி லிறங்கிக் குளித்து விளையாட
வாரார் முலையார் துகிலெல்லா மாயன் வாரிக் குருந்தேறி,

173 அன்பிற் கலந்து விளையாடி யாசில் காதன் மிகப்பெருகித்
துன்புக் கிடமா மெனவெண்ணிச் சுருதி நாத னகன்றிடவோர்
பொன்புக் கிலங்குந் தடம்பொழிலிற் புகுந்து மறையப் புலம்பிமிகப்
பின்பங் கவனைக் காணாதே கலங்கி மிகவும் பேதித்தார்.

வேறு.

174 எல்லையில் காத லோடா யிருந்தன மடவா ரெல்லாம்
புல்லிய கண்ண னெங்கே போயின னென்று நாடி
யெல்லியும் பகலாய்த் தேடி யிளைத்தனர் மீண்டு முன்னஞ்
சொல்லிய பொழிலிற் கூடி யவன்முனந் துணிந்து செய்த.

175 படியைநாஞ் செய்யிற் றுன்பம் பாதியு மலு மென்ன
வடிவுடை யொருத்தி தன்னைக் காளியாய் வகுத்து மற்றோர்
துடியிடை தன்னைக் கண்ண னாக்கியத் தொழிற்கண் முற்றும்
விடிவத னளவுஞ் செய்து விடிந்தபி னவனைக் கண்டார்.

176 ஆங்கவர் தம்மிற் கூடி யானிரை மேய்த்துக் குன்றந்
தாங்கிய தாதி யாகக் கண்ணனத் தைய லார்பாற்
பாங்குடன் களித்து வாழ்ந்த பரிசெலாம் பகர்ந்தார் கோதை
யேங்கினு ளன்று கூடப் பெற்றிலேன் யானு மென்ன

177 தேனமர் குழற்பூங் கோதை தேவகி தனைய னோடே
நானுமோ ராய்ப்பெ ணாகி நலமனு பவிக்கு நோன்பை
யானவக் காலத் தப்பா னேற்றிலே னதனா லன்றே
போனதக் கண்ண னல்க மடந்தையர் பொருந்து மின்பம்.

178 நமையொரு பொருட்டா யின்னு நானிலத் துறுவா னேகொ
லுமையொரு பாகன் காணு வோதநீர் வண்ண னம்மா
லமைவுற விருந்திங் கண்ணுந் தீகாசு மீன்றின் பார்போற்
சமைவுறக் கழிந்த காலந் தன்னையிச் சித்த றன்னில்.

179 நந்தகோன் புதல்வன் முன்ன நற்றிரட் பசுவின் பின்னே
வந்தகாற் சுவடுங் கல்லின் மாரிக்கன் றெடுத்த குன்று
மந்தமில் குணத்தின் மிக்க வாய்ச்சிய ரோடுங் கூடிச்
சிந்தனை களிப்ப வாடுஞ் சீரிய யமுனை நீரும்.

180 உண்டெனி னின்றே யேகி யோரிடத் திராதே சென்று
கண்டுநங் கண்ண னேக்கிக் காதனோய் தீர்வ மென்ன
வண்டமர் குழற்பூங் கோதை மனத்தினி னினைந்தாண் மான்மேற்
கொண்டபே ராசை வெள்ளக் கொழுஞ்சுழி யதனுட் பட்டே.

வேறு.

181 கையுங் காலும் வழங்காதே கன்னி போக றவிர்ந்தந்தோ
செய்யும் வகையென் சீதைக்குத் தேற்றங் கொடுத்தல் சிலையவதி
னையும் பின்னைப் பிராட்டிக்கு மவதி யேறு தழுவுதனு
னுய்யும் வகைக்கோ ரிலக்குளதோ வூழி சென்று மெனவோய்ந்தாள்.

வேறு.

182 அத்திறங் கண்டு முன்னே யாங்கவ டனக்குக் கண்ணன்
மெய்த்திறங் கூறி வைகும் வேதியர் குலத்தின் மாத
ரித்திறம் வருந்தி யன்னே யெம்பிரா னணைய முன்னாட்
சித்திர வுருவி லாயர் மகளிர்செய் ததுவுங் கேளாய்.

183 என்றன ரெழுந்து கோதை யியம்பிடு மென்ன நின்றாள்
மன்றல்சேர் குழலாய் கேட்டி மாசிலாப் பாடி தன்னி
லொன்றிய பஞ்ச லக்கங் குடியத்தி லுவந்து வாழு
மன்றநிற் கண்ணற் கொத்த பருவமா யளவி லாத.

184 மங்கையர் மாய னோடே மாசறக் கலந்து வாழ
வங்கது கண்ட வண்ட ரழலனம் மாயுக் கெல்லாம்
பங்கமே வருத்து மென்னப் பைந்தொடி யார்க ளும்மைத்
தங்களிற் கூடி யெண்ணித் தத்துவன் காணு வண்ணம்.

185 மலமறு குணத்தி னுளே மங்கையர் வருத்த மெய்த
நில்வறை பலவுஞ் செய்தாங் கிருத்தினர் நேமிக் கஞ்சிச்
சில்பகல் கடக்க வந்தச் சேயிழை யார்க ளெல்லா
முலகமுண் டவனைக் கூடு முபாயமே தென்ன வெண்ணி.

186 ஒன்றிலு மவனைக் கூடி யுறுநெறிக் குபாயங் காணு
மன்றலங் குழலார் தம்மி லொருத்திமி மாய னம்பா
னின்றியர் கருணை நல்கி னீணிலத் துய்வ மென்று
ளன்றதை யுரைத்தி யென்ன வினவரு மொழியச் சொல்வாள்.

187 செய்யமா மலர்க்கண் மாயன் றிருவருட் டிறத்தி னாலே
வையகத் துயிர்க ளெல்லா மழையற வாடு மாகி
லையன்மார் நம்மைக் கூவி வருணனோன் பனுட்டிப் பாரோர்
பெய்யுமா மழைக ணீங்க ளிடுமினோன் பென்பா ராகில்.

188 கண்ணனை யந்த நோன்பின் கதையுணர்த் தென்பா ராகி
லுண்ணினை விருப்ப வம்மா லரிதென வுரைக்கு மாகிற்
றிண்ணமா யவர்கண் மாயன் றிருக்கையைப் பிடிப்பா ராகி
லெண்ணமற் றவனு மங்கே யிசைந்தது செய்யு மாகில்.

189 வாசமார் குழலி னாரே வாழுது மினைய லாதே
பேசுமோ ருபாய மில்லைப் பெண்களா யிருந்தோ மெல்லா
மீசனை வேண்டிக் கொள்வே மிவணமாம் வண்ண மென்றாள்
மாசறு மனத்தி னார்கண் மற்றதற் கொருப்பட் டாங்கே.

வேறு.

190 தங்க டங்கண் மனத்தினிற் கண்ணனைத் தாழ்வு தீர நினைந்திவை வேண்டினார்
அங்க ணொந்து வருந்தி மடந்தைய ராவி சோர வறிந்தருண் மாயனு
மங்கை மார்மிக நல்லதை யெண்ணினு ரென்ன வெண்ணி மகிழ்ந்து மனத்துளே
யெங்கு மாமழை யின்றி வருத்தினு னீச னுயர்க ளின்ன லடைந்தனர்.

191 மண்ணின் மாமழை பெய்யு முபாய்மென் மறைவ லாளர்கள் வூருமி தோதுமி
னெண்ணி யென்றன ராயர்க ளந்தண ரில்லை மாமழை யேயுற நோளின்ற்
வெண்ணின் மாசறு கன்னியர் நங்களைப் பெய்யு மாமழை நோன்பினைப் பீடுறப்
பண்ண வேசொலு மாரியுண் டென்றனர் பார்ப்பின் மிக்கவ ராயரப் பாவைமார்.

192 தம்மை மீண்ணுறை விட்டுத் தலத்தினிற் றக்க நீதியிற் கூவிநன் மங்கைமீ [யன்
ரும்மை வேண்டின மாரியை நோக்கிநீ ரோங்கு நோன்பொன் றுறுதியிற் பண்ணி
றெம்மை யுய்யும் படிசெயு நோன்பினுக் கியற்றி வேண்டுவ தீந்து கதைசொலுஞ்
செம்மை வல்லவ னந்தகோன் புத்திர னென்று செப்பி யவனையுந் தேடியே.

193 ம்மாட்டின் பின்றிரி கின்றமா மாபனே வருக வென்றோர் மனையினி லன்பொடுங்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்வைத்தபின்கொண்டலாற்கோதில்பூமிகுறையுற்றுவாடின
நாட்டின் மற்றது பெய்யவோர் நோன்பதை நாடி மங்கையர் பண்ணுவர் நீகதை
காட்டி வேண்டுவ தீகுதி யென்றனர் காலி யாயர்கள் கண்ண னுரைத்தும்.

194 கொண்ட னோன்புக் குறுங்கதை வல்லவர் குவல யத்தின் மிகவுளர் கூறுவர்
பண்டு மங்கைய ரோடெனைத் தூறுகள் பாணும் வீணும் பறையும் படியுளார்
கண்டி ருப்பவிக் காரிகை யார்க்குநான் கதையு ணர்த்திற் கழறுத றிண்ணமா
மண்டர் பேசிய காரிய மீங்கெனக் கல்ல னல்கு மடாதென் றெழுந்தனன்.

195 சென்று மாயவன் கையைப் பிடித்துநீ செய்ய வேண்டு மிவையென் றிரந்தன
ரன்ற தற்பினக் கண்ணனு மொப்பின னுயர் மற்றவ் வரிவையர் தங்களை
யின்று நீரிவன் றன்னொடு மேகிநோன் பியற்றும் வேண்டுவ தீவனிக் கண்ணனோ
டொன்றி நோன்புக் கொருப்படு மென்றபின் னேங்கு தம்பதி யுற்றன ராயர்கள்.

வேறு.

196 முனைக்கொடுங் கோலி னுய ரகன்றபின் முதலொன் றாகி
யுனைத்தினு நின்ற மாய னடிபணிந் தாயர் மாதர்
நினைத்தவை முடித்த கண்ண நீயினி யெம்மை விட்டோர்
தினைத்தனைப் பொழுது நீங்கே லென்றிவை செப்புங் காலை.

197 நந்தகோன் குமர னிந்த நாரியர் தம்மை நோக்கி
முந்தைநா ளும்மைச் சீறி முடித்திட நினைத்த வாயர்
தந்தனர் வலிய மாரித் தவத்தொழி றன்னைப் போல
விந்தமா நிலத்தில் யார்கொ லிவ்வண முதவற் பாலார்.

198 என்றுரைத் தவர்க ளோடு மியமுனைக் கரையி லெய்தி
மன்றலம் பொழிலிற் றென்றல் வரும்பெரும் பளிக்குப் பாறை
யொன்றிய புளினக் குன்றி லோவிய மனையா ரோடுஞ்
சென்றன னென்னை யாண்ட தேவகி பெற்ற சிங்கம்.

199 அருக்கனுங் குடபால் வெற்பி லமர்ந்துதன் கிரண மெல்லாஞ்
சுருக்கினன் செக்கர் வானந் தோன்றின விசும்பின் மாரன்
செருக்கிளர் சிலையு மேந்தித் தென்றலந் தேரிற் றோன்ற
முருக்கிதழ்க் கனிவா யார்கண் முகுந்தனை வளைந்து கொண்டார்.

200 ஆங்கவர் மதன ஞலே யஞ்சிய பரிசைக் கண்ட
வோங்குசீர் நந்த கோபன் றிருமக னெருத்திக் கோரோர்
பாங்குறு முருவாய்த் தானே பலபல வாய்த்தீர் னிற்பப்
பூங்குழ லாருந் தானும் புணர்ச்சியி லொருமை யாக.

201 எல்லையில் பேரா னந்தக் கடற்குடைந் தினிதி ருடிப்
புல்லிய மாத ராரைப் புணர்ச்சியோ யுணர்ந்த தற்பி
னல்லியங் கண்ணு ளேக்கி யரிவைமீர் நமக்கு மீதோ
ரெல்லியின் றிருந்த வாறே யெனவவர்க் கிதங்கள் கூறி.

202 கங்குலி லிவணங் கூடி யிருந்தமை யொருவர் சாணி
லெங்குமாம் பேச்சுக் கேட்டோர் யாவரு மிகழ்வர் நீர்போ
யுங்கள்பே ரகத்துண் மன்னி யுதிப்பதன் முன்னே நாளை
யெங்கண்மா ளிகையில் வம்மி னெனவுரைத் திறைவன் போஞன்.

203 மாயவன் போன தற்பின் மற்றவன் றன்னை நீங்கிப்
போயமர் வருத்தக் கூர்வாள் புகுந்துளத் துயிரை யீர
வாயர்கண் மடவார் தத்த மகங்களின் முகங்கண் மாறிச்
சேயிதழ்க் கமல மன்ன திருவடி வருந்தச் சென்றே.

204 மெல்லணைப் படுக்கை மேவி வெதும்பினர் சிலவ ரீதோ
ரல்லலிற் பட்டேற் கென்ன வணையெனச் சிலவர் மண்ணி
லெல்லியிற் படுத்துந் துஞ்சார் சிலரிருந் திரங்கி வாடிப்
புல்லிய கங்கு லன்று புலருமுன் னெழுந்து மாதர்.

வேறு.

205 முற்பட்டா ரெழுந்திருந்து வைகறையின் முறைகூறிப்
பிற்பட்டார் தமையெழுப்பிப் பெருந்திரளோ டேகியவர்
கற்பட்ட திரடோளா னந்தகோன் கடைக்காவற்
சொற்பட்டான் றனையெழுப்பிச் சுருதிமுதல் வனையெழுப்பி.

206 தேன்புக்க துழாயலங்கற் றிருமாலே மார்கழியின்
னோன்புக்கு வேண்டுவன தந்துநோற் பித்திடுவோன்
வான்புக்க புகழிஞய் வருதியென வறையவிறை
தான்புக்கங் கவைபீந்து தவக்குறையு முடித்துவந்தான்.

207 என்றனர் நன்ருய்த் தென்ன விலங்குசீ ரலங்கற் கோதை
யன்றவர் செயல்போ னம்மா லானவா செய்து நாமு
நின்றவெந் துயர மாற்றி நிமலனை யடைவோ மென்ன
வொன்றிய மகிழ்ச்சி யோடு மோங்குசீர் ஞானத் தாலே.

வேறு.

208 சீரார் புத்தூர் தனைச்சிறந்த திருவாய்ப் பாடி யாக்கியதி
லேரார் கின்ற வடபெருங் கோயி றன்னை யெம்பெருமான்
கூரார் வேற்கை நந்தகோன் றிருமா ளிகையாய்க் கொண்டதனு
ளாரா யணனை நப்பின்னை கேள்வ ஞக்கி நாளும்.

வேறு.

209 அத்திரு நகரில் வைகு மரிவையர் தம்மை யாயர்
சித்திர மகளி ராக்கித் தனையுமவ் கவரிற் சேர்ந்த
மெய்த்திறத் தாய்ப்பெ ணாக விளங்குசீர் மனத்துக் கொண்டா
ளுத்தம குணத்தாள் கொண்ட தியானுமென் னுரைக்கே னந்தோ.

வேறு.

210 அப்படியே கோதைமுன மாய்ப்பாடி தனைமருவிச்
செப்பரிய நறுங்கந்தத் திருமேனி கிடை முடையு
மொப்பரிய விடையுடையு மிடைநடையு மொருகாலுந்
தப்பரிய விடைமொழியு மிடைமுடியுந் தானமர.

வேறு.

211 ஆய்மக ளாய பின்பெ னச்சுத னணையும் வண்ண
மேயுநன் மடலோன் றேந்தி யிருப்பதோ கரும மன்றேற்
றூயநற் றவநாஞ் செய்யத் துணிவதோ வெனச் சிந் தித்து
மாயவன் சுணையி லாதான் மடலினுற் பலியா தென்ன.

212 அவத்தொழி லகற்றித் தன்னை யடைந்தவ ருயிர்க ளெல்லாம்
பவக்கடல் கடக்கும் வண்ணம் பார்மிசைப் பிறந்து தோன்றுந
துவர்த்தசெவ் வாயின் மிக்க தோகையிற் சிறந்த கோதை
தவத்தினி லொருப்பட் டாளன் றதனையுஞ் சாற்ற லுற்றும்.

213 மார்கழி நீரு மாயர் மடந்தையர் நோற்ற நோன்புஞ்
சீர்பெறு மேது வாகக் கண்ணனை யெழுப்பிச் சென்றிங்
கேர்பெறு முனைக்குச் சேவக மாயவெ ணுவி யீசா
பார்மிசை யொருவற் காகிப் பழுதிலே கழியா வண்ணம்.

214 அண்டனே சொரூப மாய வனுகூலம் பிறந்தெ ஞன்மாத்
தொண்டினிற் பதிய நான்செய் துகளறு தொழில்கள் செப்பி
விண்டலத் திலங்கு நீதி மேலைவீ டளவு மேலோய்
தண்டமற் றடிமை நாளுந் தலைச்செயும் படிகள் செய்து.

215 காக்குதி யென்னை யென்னுங் கருத்தினுற் றனையோ ராய்ப்பெண்
ணுக்கியத் தோழி மார்க ளுடன்கலந் ததன்மேற் பூண்டாள்
வாக்கொடு மனமு மொன்ருய் மாயனை வணங்கி வாழும்
பாக்கியப் பட்டன் பெற்ற பனிமலர்ப் பைம்பொற் கோதை.

216 மார்கழித் திங்க ளென்ன வகுத்தருள் புரிந்த பாட்டிற்
சீருறு நோன்புக் கான திங்களுந் தினமுந் தந்து
நேர்பெறுங் காலந் தன்னைக் கொண்டாடி நேயத் தாலே
யேர்பெற வருளிச் செய்தா ளிடைக்குடி யிடைச்சி யானுள்.

217 வையத்து வாழ்வீ ரென்னு மாசறு பனுவ றன்னை
ஐயுற வற்றோர் செய்யுங் கிருத்தியா கிருத்தி யங்க
ளுய்வுற விவேகம் பண்ணி யுவந்தருள் புரிந்து செய்தாண்
மையமர் கருங்கட் செவ்வாய் மதிமுக மல்லி நாடி.

வேறு.

218 ஓங்கி யுலக மெனக்சோலி யுரைத்த பாட்டி னேன்புக்குப்
பாங்கி னுடனே யனுமதிகள் பண்ணி னர்கட் பெறும்பலனை
யாங்கே தோன்ற வருள்செய்தா ளாழ்வார் மகளா யாய்மகளா
யேங்கு மிடைச்சி மடவன்ன நடைச்சி யென்னு மெழிற்கோதை.

219 ஆசி லாழி மழைக்கண்ணில் வருண னெய்தி யடற்றிகிரி
யீசற் குவந்த கயிங்கரிய மெனையு நியமித் திடுமினென
நேசத் துடனீ யிவ்வாறே பெய்க வென்ன நியமித்தாள்
வாசக் கமலத் தடம்புடைசூழ் மல்லி நாட்டில் வளர்கோதை.

220 ஆற்றன் மிக்க மாயனென வறைந்த பாட்டி லொருதோழி
தூற்று மூலகி லெல்லாரு மறியப் பெருக்கித் தொடங்கினற்
சாற்று நோன்பு தலைக்கட்டித் தருதற் கின்று திடமுண்டோ
வேற்று முனஞ்செய் வினைதடுத்தா லென்னுந் துணிந்த விழைவையென்ன

வேறு.

221 அறையுமே தாந்தீம் போன வாயிழை யொருத்தி மின்னே
குறைவற வான்பா னுளுங் குடிப்பவ ரிடத்திற்பித்த
முற்றயுமோ வதுபோ னுமு மடுத்தன தொழிலை யும்ப
ரிறைவனிற் செய்ய முன்னே வினையெலா மிரியு மென்றாள்.

222 ஆதலா விதற்கு நாமு மன்னிய மென்ன வின்னிக்
காதலா னேற்கு நோன்பைக் கைவிடக் கடவோ மன்றென்
றோதிக்கீ ழுஞ்சு பாட்டாற் பிராப்பியத் தோடு மோங்கும்
பூதநா யகனைப் புல்லி யனுபவித் தவனிற் பூணும்.

223 உரைக்குமே காந்த மான வுபகர ணங்கள் கொண்டு
நிரைத்தமேற் பத்துப் பாட்டா னிரைத்திரண் மேய்த்த கோவை
யிரைப்பற வனுப விக்கு மவர்களை யெழுப்பிப் பின்னும்
விரைக்கொள்பூந் துழாயான் போக மிகப்பெரி தாத லாலும்.

224 எலையறப் பெருகு மாற்றி வீழ்பவர் துணைக டேடி
நிலைபெறத் திரிதல் போலு மொருவரை யொருவர் நின்றே
யுலைவற வெழுப்பு கின்றா ரன்றியு முலக முண்ட
தலைவனை வணங்க லம்மா றமர்களை முன்னிட் டன்றி.

225 தொண்டர்கள் வணங்கார் மண்ணி லன்றியுந் துகளில் வீட்டிற்
பண்டுள நித்தர் முத்தர் பரம்பர னனுப வத்தைக்
கண்டனு பவித்து வீழ்ந்தக் கடலிடை நீந்த லல்லா
லீண்டிதற் களவென் றுன்னி யுணர்ந்திடப் படாமை யாலும்.

226 மண்மிசை வைகு மாயர் மகளிர்க ளாத லாலு
மெண்ணிமுன் போக வாற்றி லிறங்குத லின்மை யாலு
நண்ணிநாம் பலருங் கூடி ஞானநா யகனைச் சேரு
முண்ணினை வோடுங் கூடி யொருவரை யொருவர் கூவி.

227 நின்றுற வெழுப்பு கின்ற நெறியினு லுரைத்தாள் கோதை
யன்றியும் புள்ளி லீச னனுபவ வுரிசை காணு
மன்றல்சேர் குழலா ளேனுன்னை மறந்துற வுறங்கு வாளைச்
சென்றுற வெழுப்பு கின்றாள் சேடியர் திங்க ளோமெ.

228 கீசென வுரைத்த பாட்டிற் கேசவ னனுப வத்தை
வாசற வறிந்து தன்னை யயர்ந்துட னுறங்கு வாளைப்
பேசுபல் குறியுஞ் சொல்லி யெழுப்பினள் பிறைசேர் மாடத்
தேசமர் மதிள்சூழ்ந் தோங்குஞ் சீவிலி புத்து ரன்னம்.

229 எண்ணிய கீழ்வா னத்தி லேந்திழை யார்க ளெல்லா
நண்ணிவை கறையி லென்னை நாளைவந் தெழுப்ப வேண்டும்
புண்ணியக் கொழுந்தே யென்னப் புனிதனை வேண்டித் துஞ்சு
முண்ணினை வுடையா டன்னை யெழுப்பினளுலகை யீன்றாள்.

230 மன்னுதூ மணியின் மாயன் வந்தபோ வருகின் றானென்
றுன்னுத லுடையாள் கண்ண னுண்மகிழ் கலவி மிக்கா
டன்னுடை நலத்தி னாலே யனுதரித் தமளி சார்ந்த
மின்னிடை யொருத்தி தன்னை யெழுப்பினள் விரக மிக்காள்.

வேறு.

231 தொடுத்த நோற்றுச் சுவர்க்கத்திற் சுருதி முதல்வ னனுபவத்தின
மடுத்த வுள்ளம் பரதவித்து வருந்தி யிரங்கி வாசமார்
படுத்த வணையிற் றுயிலாத பாவை மார்கள் படும்பாட்டி
லெடுத்தன் றுலகை யுண்டுமிழ்ந்த விறைவன் வருந்தும் படிசெய்து.

232 கலவி நலத்தின் மாலுக்கு மாலைக் கொடுத்துக் கண்டுயிலு
மிலவ வாயா ளொருகொடியை யெழுப்பு கின்றா ளெண்டிசையும்
பலவுந் தெங்கும் வாழைகளுங் கமுகு நெருங்கும் பைம்பொழில்கள்
குலவும் புத்தூ ருறைவாற்குக் கோதை சூடிக் கொடுத்தமயில்.

வேறு.

233 ஊற்றுசீர் மருவுங் கற்றி லொளிவளை யார்க ளோடுங்
குற்றமொன் றில்லா வாயர் குலக்கொழுந் தென்னு மாங்கோர்
பொற்றொடி முற்ற மெய்தி யெழுப்பினள் புத்தூர் மன்னிக்
கற்றவ ரிதயப் போதிற் கலந்துவீற் றிருக்குங் கன்னி.

234 கனைத்தினி லிராமன் றன்னை யகத்தினும் புறத்துங் கண்டு
தினைத்துணை யளவு நீங்காச் சுமித்திரை சிங்க மென்ன
வனைத்தையு முண்ட கண்ண னுருயிர்த் தோழ னாகு
மனைப்பெரு வளத்தின் மிக்கான் றங்கையோர் மங்கை தன்னை.

235 சென்றுற நின்று கூடுஞ் சேயிழை யார்க ளோடு
மன்றவள் வாசன் மன்னி யளவறு பனிநீர்த் துள்ளி
மன்றல்சேர் குழலிற் றோய வருத்தமுற் றழைத்தாள் செய்த
நன்றிகொன் றழலு மென்னை நரகிடைப் புகாதாட் கொண்டாள்.

வேறு.

236 புள்ளின் மானம் வன்கண்ணி லுண்டேற் றனியே பொருந்துமென
வுள்ளி மிகவு மனாதரித்தங் குறங்கு வாளை யுறக்கூவிப்
பள்ளி கொள்ளேல் பிள்ளைகள்போய்ப் பாவைக் களத்திற் பதிந்தனர்நீ
கள்ளந் தவிர்ந்து கலந்திடென வுரைத்தாள் விரைத்தார்க்கனங்குழலாள்.

237 உங்க டன்னி னேன்புக்கங் கொருப்பா டுற்ற வொளிவளைக்கை
மங்கை நல்லார் தமைநென்னற் றானே யெழுப்ப வாய்பேசி
யங்கச் செய்கை மறந்துறங்கு மாய்ச்சி வெள்க வுதைச்சொல்லிச்
சங்கத் துடனே புகுந்தெழுப்பி நின்றா டாமக் கனங்குழலாள்.

238 நீரா ரெல்லே யிளங்கிளியிற் றோழி மார்க டிரள்கண்டு
பேரா னந்தம் பெறவெண்ணி நினைந்து கிடந்த பிறைநுதலை
வாரார் முலையா ரெல்லாரும் வந்தார் வந்து காணென்று
ணாரா யணனைத் தான்சூடுந் தாரா லுருக்கி நைவித்தாள்.

வேறு.

239 எண்ணரிய நாயகனி லெல்லாரு முடன்கூடி
நண்ணரிய நந்தகோன் றிருவாச றனைநண்ணி
விண்ணியல்பி லவ்வாசல் காப்பவனை மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணிபுனை செழுங்கோதை யெழுப்பவவை காப்பவனும்.

240 சென்றவர்க டிறநோக்கித் திருக்கதவைத் திறந்திலங்கு
மன்றல்கமழ் குழன்மடவீர் வம்மினென வுள்புகுந்தங்
கன்றதனிற் கண்டுயிலு நந்தகோ னாதியரை
நின்றுறவன் றெழுப்பினா ளம்பரத்தி னெறிநின்றாள்.

241 அப்படிநின் றாயிழையா ளாங்கவரைத் துயிலெழுப்ப
வொப்பரியார் பேருறக்க மொழியாத படிநோக்கிச்
செப்பரிய நப்பின்னைத் திருமகளை யெழுப்பிநமக்
கிப்பொழுதிங் கிவண்முன்னா யீடேற வேண்டுமென.

வேறு.

242 உரைக்கு முந்து மதகளிற்றி னவளை யெழுப்பி யொளிகிளர
நிரைத்த குத்து விளக்கென்னு நிகரில் பாட்டி லவள்விழித்து
விரைக்கொள் குழலார் தமையுள்ளே விடுப்ப நினைத்தாங் கெழுந்திருப்ப
விரைக்குங் கடலை யடைத்துவந்தா னிவள்சென் றவருக் கிதஞ்செயுமேல்.

வேறு.

243 முன்னிலை யிவளா மந்த முகிணகை யாருக் கெல்லா
மென்னவே யவிகா ரத்தா னிலங்குமோர் விகாரம் பண்ணி
யன்னவ ளெழாத வண்ண மணைத்திரு கரத்தால் வாசப்
பொன்னணி மார்பி னென்றும் பொருந்திடத் தழுவிக் கொள்ள.

244 ஆங்கவ ளெழாமை கண்ட வரிவைய ரதற்பின் முன்ன
மோங்கியே ழுலகு முண்ட வொருவனை யெழுப்பிப் பின்னும்
பாங்கொடு வவனுந் தோன்றப் படியுணர்ந் தென்செய் கோரா
மீங்கினி...... ..... கீண்டு மிறைவனை யெழுப்பும் வண்ணம்.

245 பின்னையை யெழுப்பி யந்தப் பெண்ணமு தத்தை நோக்கி
முன்னையா ரணங்கள் போற்று ....
..........யே யனையாய் கூறு மிலக்கென வேத நாலு
மன்னையே யனையா யென்ன வாங்கவ ளாதி யாய்.

246 நந்தகோன் புதல்வன் றேவி மார்களாய் நயத்தின் மிக்க
பந்தணை விரலார் தம்மைப் பிரிந்துமுப் பத்து மூவர்ச்
சந்தமார் பனுவ றன்னி லெழுப்பினு டனக்கரிட் செய்வோர்
சிந்தனை கோயி லாகத் திருந்தவீற் றிருக்குங் கோதை.

வேறு.

247 எற்ற கலங்க டனிற்பின்னை யெழுந்து கதவு திறந்தவரிற்
றேற்ற மிகுந்த நயிச்சியத்தாற் சொல்லுந் தோகை மீரெனக்கிங்
கூற்ற மேதிங் குங்களிலே யொருத்தி யன்றோ யாமுமவ
ணூற்றன் மிக்க குணம்பரவி யெழுப்ப வம்மி னெனவழைத்தே.

வேறு.

248 ஆங்கவர்க ளுடன்கூடி யச்சுதனை யன்பினொடும்
பாங்குடனே நின்றெழுப்பும் படிபகர்ந்தாள் பகர்ந்ததற்பி
னேங்கியசீ ரங்கண்மா ஞாலத்தி லொளிவளையார்
தாங்கியுல குண்டுமிழ்ந்த தத்துவனை யுற்றிறைஞ்சி.

வேறு.

249 ஆசை யரியு நயிச்சியத்தை முன்னிட் டுக்கொண் டனைத்துயிர்க்கு
மீசவெம்மைக் கைப்பற்றி யினிநீ கொள்ள வேண்டுமெனத்
தேசு பொலியக் கட்டுரைத்தாள் சீரார் வில்லி புத்தூரி
னேச மிகுந்த பெரியாழ்வார் மகளாய்த் தோன்று நேரிழையாள்.

250 மன்னு மாரி மலைமுழஞ்சின் மாய னணைமேற் கிடந்தவரை
யென்ன கருமம் வந்தமையென் றியம்பக் கேட்ட விடைமகளி
ருன்னுஞ் சிறுமைப் பராமுகமாய்க் கேட்கு மதிலே துளதின்ப
மின்னு நேமி நெடுமாலே யெங்கட் கமையது விரிவோங்கும்.

251 சீரார் சிங்கா தனந்தன்னிற் றிருவோ லக்க மாயிருந்து
வாரார் முலையார் பலர்கூடி வந்த கரும மென்னென்ன
வாராய்ந் தருள வேண்டுமென வறைந்தாள் புத்தூ ரவதரித்திங்
கோரா ராடிப் பூரத்துக் கேற்றங் கொடுத்த வெழிற்கோதை.

வேறு.

252 அப்படியே விருப்பியவ ராங்குரைத்த படிசெய்வான்
செப்பரிய திருப்பள்ளி யறைநின்றுந் திருமகள்கோ
னொப்பரிய மண்டபத்தி லோங்குமரி யணைமேவ
விப்படிமே னடந்தநடை யெழினோக்கு மிலங்கிழையார்.

வேறு.

253 அன்றிவ் வுலக மெனும்பாட்டி லாதி நாத னடந்திடப்பின்
சென்று திருமா னடந்தநடை யெழிலைக் கண்டு திருப்பல்லாண்
டென்று கூறிக் காப்பிட்ட பரிசை யன்பா லெடுத்திசைத்தா
ளொன்றி யுலகம் பதினான்கும் வணங்கப் புத்தூ ருறைகின்றாள்.

254 ஒருத்தி மகனி லம்மாய னோங்கு மரியா சனந்தன்னி
லருத்தி செய்தாங் கிருந்தருளி யாயர் மகளி ரின்றுங்கள்
கருத்தில் வேண்டும் பொருளேது கழறு மென்னக் கண்ணனொடும்
வருத்த மின்றி நின்றந்த மடவார் நீல மணிவண்ணா.

255 பண்டே நாங்கள் செய்நமைத்த பாவத் தொடர்கள் பற்பலவு
முண்டே யெனினு நீபோக்கி யருளி யெங்க ளுயிருய்ய
வண்டேர் துழாயாய் கைப்பற்ற வேண்டு மென்ன வகுத்துரைத்தாள்
தொண்டே துணையாய்ப் பிறந்திந்த வண்ட மனைத்துந் தொழநின்றாள்.

வேறு.

256 அத்திறத் தாயர் மகளிர்கண் மொழிய வச்சுத னதுசெய்தாங் கதற்பின்
மெய்த்திற மாலே மணிவண்ணன் றன்னின் மெல்லிய லார்களோ டுரைக்கு
மித்திறம் புகுந்து நீங்கணோற் கின்ற நோன்புக்கின் றென்னிடை வேண்டுஞ்
சித்திர நெறியி லுபகர ணங்க டம்மையுஞ் செப்புமி னென்ன.

257 ஆயர்கண் மகளி ராயினார் மாலே யாங்கதற் காயின சங்க
மேயுநற் பறையு மிலங்குபல் லாண்டி யிசையுட னறையவல் லவருந்
தூயமா விளக்குஞ் சுடர்நெடுங் கொடியுந் துகளின்மேற் கட்டியுந் தந்து
நேயமோ டெங்க ணோன்பினுக் கிரங்கி யருளுதி நீயென நிகழ்த்த.

258 இன்னவா றுரைத்த மடந்தையர் தங்கட் கெம்பிரா னியம்புவா னொப்பி
லன்னமென் னடையீர் சங்குக்கெம் பாஞ்ச சனியமு மாசறு பறைக்கு
முன்னமா மறையிற் கட்டிய பறையு முழங்குபல் லாண்டுக்கு முகுந்தன்
றன்னுடை மகனும் விளக்குக்கெம் பின்னைப் பிராட்டியுந் தயங்குசீர்க் கொடிக்கு.

259 தேசுடைக் கருடன் றனையுமேற் கட்டி தனக்கெம தரையினிற் சிறந்த
வாசறு பீதகம் பரத்தையுங் கொண்மி னென்றனன் மாயவ னவர்க
ளீசமற் றிவைகள் பலபல வேண்டு மென்றன ரிறைவனெம் போன்றார்
பேசுமே ழுலகிற் பலருள ராகிற் பெறுதிர்நீ ரிப்படிப் பலவும்.

260 என்றிறை பகர மடந்தையர் மொழிவார் யாவையுந் திருவயிற் றமைத்தே
யன்றொரா ரிலையி லடங்கிடு நினக்கின் றருளுத லருமையன் றதனாற்
குன்றெடுத் துயர்த்தாய் தருதியென் றறைந்தாள் கொடிநெடு மாடமா ளிகையிற்
றென்றல்வந் துலவுஞ் சீவிலி புத்தூர் நகருறை கின்றதே மொழியாள்.

261 அப்படி யிறைவ னருளிட நோற்றார் பெற்றபே றாயின வெல்லாஞ்
செப்பருங் கூடா ரென்பதோர் பாட்டிற் றெரிதர மொழிந்ததற் பின்னே
யொப்பிலாக் கறவை தன்னிலே யிறைவ னொளிநிகழ் மாமுக நோக்கி
யிப்படி யுள்ளா ரறியநோன் பென்றோ ரேதுவிட் டெய்தினோ மெங்கள்.

262 நினைவிவை யன்று நின்னுடை யருளா னேமிவா னளந்தநின் செய்ய
கனைகழற் குவந்த கயிங்கரி யங்கள் செய்யுமா கருதிவந் தணைந்தோ
முனைவனே யென்ன நயிச்சிய விருப்ப முன்னிலை யாகவன் றுரைத்தாள்
வினையெலாந் திரண்டோர் வடிவெனத் திரியும் வேட்கையே னுக்கையுள் ளமர்ந்தாள்.

வேறு.

263 ஆங்கதற்பின் சிற்றஞ் சிறுகாலி லச்சுதனை
யோங்கியசீர்க் கயிங்கரியந் திருவுளத்துக் குவந்தபடி
வாங்குடனே யுரைத்தெம்மைப் பணிகொள்வா யெனப்பகர்ந்து
பூங்கோதை தொழுதெடுத்த விரதத்தின் குறைமுடித்தாள்.

264 சீராரும் வங்கக் கடலிற் றிருப்பாவை
யோரா ரிசைத்தமிழை யின்பமுறக் கற்றுரைப்பா
ராரா யினும்வாழ்ந் தலர்கமலச் செல்வியொடு
நாரா யணன்றா ளடைவரென்றா ணன்னுதலாள்.

வேறு.

265 இப்படியே பாவகத்தா லிடைமகளாய்த் திருப்பாவை
முப்பதையு முரைத்ததினு முகில்வணனெய் தாமையினாற்
செப்பரியாண் மிகக்கலங்கித் திருமொழிகள் பலபகர்ந்தா
ளப்பரிசு தனையடியே னறைந்தபடி யறைகின்றேன்.

266 கனங்குழையா டிரு மொழியின் முதற்பாட்டிற் காலபர
முனம்பிரித்துக் கூட்டிடினு முன்னிலையே வேண்டுகையான்
மனந்தனிலே நினைத்தந்த மாசிலா மயிலனையா
ளனங்கனையுஞ் சாமனையு மடிதொழுதீ தறைகின்றாள்.

வேறு.

267 உன்னை யும்பி தனைநோக்கி யுலகத் தவர்நோற் றுய்யுநெறி
மன்னு நோன்பை நோற்கின்றேன் வடவேங் கடத்தி லுறைபவனுக்
கென்னை விதித்துச் சோலைமலை யிறைவ ரரங்கத் தினிதமர்வார்
தன்னை யிலக்கா யெனைக்கணையா யெய்தி யென்று டவமிக்காள்.

வேறு

268 இந்த வாறு முன்ம தற்கி லக்க றைந்தி ரங்கிடேங்
கந்த மேவு கோதை யுள்க லங்கல் கண்ட கண்ணனு
முந்தை நாளின் மூல மென்றி யானை மோக முற்றபோ
வந்த வாறு போல வந்து மங்கை முன்னின் மன்னினான்.

269 அற்ற முள்ளு ணர்ந்து மாட ணைத்து நின்ற மாயனை
யிற்றை நாளி ரங்க வந்தி டாமை யுன்னி யூடினா
ளுற்ற தோழி மார்க ளோடு கூடி யுண்ம கிழ்ச்சியாற்
சிற்றி லுற்றி ழைத்தி ருந்து தேவி னைதன் மாறினாள்.

270 அண்ட முண்டு மிழ்ந்த மாய னாசில் கோதை யூடலைக்
கண்டு வண்ட னுண்ம ணற்க லந்தி ழைத்த சிற்றிலைத்
தண்டி வந்து தாள்க ளால ழிப்ப மிக்க தையலுந்
தெண்டி ரைக்க டற்கி டந்த தேவ வெங்கள் சிற்றிலை.

271 எது வின்றி யின்ற ழிப்ப தேதி னாலி ருந்துளோ
மோது கைகண் மெய்க ணோவ வுற்றி ழைத்த சிற்றிலைப்
பூத நாத மேல ழித்தி டாதி ருத்தி யென்றுபூ
மாது கூற மாய னந்த வாச கம்பு ணர்ச்சியாய்.

272 எகி னானி ருங்க டற்கி டந்த மாய னெய்திய
மேக வண்ண னோடு கூடி மேவி டாத காதனோ
யாக மெங்கு மூளு காம வங்கி பொங்க மங்கையு
மோக மெய்தி மற்றை நாளோர் பொய்கை மேவி முன்புபோல்.

273 சேடி மார்க ளோடு சென்று சீத வார்பு னற்படிந்
தாடி யந்த வங்கி வெப்ப கற்றும் வண்ண மெண்ணியே
மாடு நீள்கு ருந்து சூத மன்னு வாவி மன்னினா
டோடு கூறை யிட்ட ணைந்த தோழி மார்க ளோடுமே.

274 பெரும்பு னற்ப டிந்து கோதை பெண்க ளோடு மாடிடக்
கருங்க டற்கி டந்த மால்க டுப்பி னெய்தி யாங்கவர்
மருங்கி லுற்ற கூறை முற்றும் வாரி வாரு நீரெனக்
குருந்த ணைந்தி லங்கு தோள்கு லுங்க நக்கி ருந்தனன்.

275 நக்கி ருந்த கண்ணன் மாமு கத்தை நாடி நங்கையும்
பக்க நின்ற பேர்கள் காணி லேது ரைப்பர் பண்ணவா
தக்க தன்று கூறை யின்று தந்து போதி நீயென
வெட்க முற்றி ருந்து மாலி ரங்குமா விளம்பினாள்.

276 கோதை கூறை யீதி யென்று கோம ளம்பொ ருந்தவே
யோது பாடல் பத்து முன்பொ டோத வோத வண்ணனும்
போது மீது மிக்க தோர்பு ணர்ச்சி யென்று பூந்துகி
லீது கொண்மி னென்ற ளித்தி றங்கி யங்க ணேகினான்.

277 மாய மாம யக்க னேக மாத ரோடு கோதையுந்
தூய வாடை சென்றெ டுத்து டுத்து வந்து சுந்தரர்
போய திக்கை நாடி நின்று பூவை வண்ண னின்னும்வந்
தோயு மென்ன தாவி யுய்ய வெய்து மேகொ லென்னவும்.

வேறு.

278 மாசறுநுண் மணற்பரப்பி யதைவட்டப் படவளைத்துத்
தேசுறுமென் காந்தளங்கைத் திருவிரலால் வலஞ்சுழித்துப்
பேசியவக் கூடலுளும் பெருஞ்சுழியாங் கொன்றமைத்திங்
கீசனினும் வரும்வாரா னெனுமிரண்டி லொன்றதனை.

வேறு.

279 அறிய வேண்டு மெனக்கருதி யலங்கற் கோதை யன்றந்தக்
குறியை நோக்கி யிவையிவைகள் கூறி நின்றாள் கோலநறும்
வெறிகொ ளபத் திருத்தாரான் விளைத்த விரக முதிர்ச்சிமிகச்
செறிய மனமும் வாசகமுஞ் செயலு மழிந்த திருவனையாள்.

வேறு

280 மாடு மேய்த்து வரிவளை யாய்ச்சிய
ரோடு கூடி யுலக மிறைஞ்சிட
நீடு மாலிருஞ் சோலையு னின்றவன்
கூடு மாகினீ கூடுடி கூடலே.

281 பண்டு வானம் படியளந் தோங்கிய
தண்டு ழாய்முடித் தத்துவ னுத்தம
னண்டர் நாத னணியரங் கத்துறை
கொண்டல் கூடிடிற் கூடிடு கூடலே.

282 கன்று மேய்த்துக் கடுந்திறற் கஞ்சனை
யன்று மாய்த்தட லைவர்க டேதெனச்
சென்று சேனையைச் செற்றவென் வேங்கடக்
குன்று ளான்வரிற் கூடிடு கூடலே.

வேறு.

283 இப்படியே யீரைந்து பாட்டுமெழிற் கூட்டலுடன்
செப்பியுற லைந்து திருமேனி புண்மெலிந்து
வெப்பமுற்றுக் கூட லுரையாமை யால்வெதும்பி
யொப்பரிய கோதை குயிலோ டுரவாடி

வேறு.

284 அனங்கற் கிணங்கும் விருந்தா யணைந்து பிரிந்தவர் தம்மை
மனங்கரைத் தாவி யுருககி மாள மிழற்றுங் குயிலே
யெனங்கம் பசலை பொருந்த விருகையிற் சங்கமுங் கொண்டு
புனந்திகழ் காவிப்பின் போன பூவை வண்ணன் வரக்கூவாய்.

285 காரிருண் மையுங் கலங்கக் கன்னங் கறுத்த குயிலே
யாரினி யுனையல் லாதென் னுருயிர் காப்பவ ரந்தோ
பாரினிற் சிற்றி லழித்துப் புணிப்பட் டெடுத்தளித் தேகிச்
சீரிய வேங்கட மன்னுந் தேவர் பிரான்வரக் கூவாய்.

286 நல்லியற் கீதக் குயிலே நாடோறு நாரியார் முன்னே
யல்லியந் தாமரைக் கண்ணு லருவினை யேனுயிர் கொண்ட
மல்லுயர் தோண்முகில் வண்ணன் மாலிருஞ் சோலையுண் மன்னி
வில்லிபுத் தூரு ளுறையும் வித்தகன் றன்வரக் கூவாய்.

287 கீத மினிய குயிலே கிளிமொழி யாரயற் சேரி
மாதரெல் லாரு நகைப்ப வல்லினை யேன்மனங் கொண்டு
சீதக் கமல மனைய திருக்கண் வளர்பவர் போலே
யோது மரங்கத்தின் மன்னு முலகளந் தான்வரக் கூவாய்.

288 என்றெடுத் திப்படி பத்து மியம்பி யிரவும் பகலுங்
குன்றெடுத் தானிரை காத்த கோவல னென்றென்று கூறி
யன்றல் கமழுந் திருத்தார் மாலுக்குச் சூடிக் கொடுத்தா
ளொன்றிய காதல்வெந் தீயி லுருகு மெழுகினை யொத்தாள்.

வேறு.

289 இப்படி கோதைவ ருந்துதல் கண்டெளி ரங்கிய ரங்கநகர்க்
கெப்பொழு தும்மருண் மாரிபெய் மாமுநி லெய்தியி லங்கிழையா
டப்பறு மாமண மேவுமுன் வாடவெ டானென வப்பொழுதே
சொப்பன மன்னிம ணத்தொழின் முற்றும ளித்தனர் தோமறவே.

290 ஒண்டொடி கண்டமை முற்றும னத்துளு வந்துக ளிப்பினொடே
வண்டமர் கோதைப ராயின தோழியர் வம்மினெ னக்கனவிற்
கொண்டனி றத்தவர் வந்தருள் செய்தமை கூறினள் சேறுபடாப்
புண்டரி கத்திரு மாதனை யாள்புது வாபுரி மாமயிலே.

291 வாரண மாயிரம் வந்துசூ ழ்ந்திட மாமுனி வோர்கடொழ
நாரண நம்பிந மக்கருள் செய்யந டந்தமை கண்டுலகோர்
பூரண பொற்குட மாரண மந்திர மோடுபு ரிந்தழகார்
தோரண மாநகர் வீதிக டோறுநி ரைத்தனர் தோகையனீர்.

292 சீரிய மாமண நாளையெ ணுமறை தேர்மறை யோர்புகல
வேரியன் முத்தநி ரைந்தணி பந்தரி னென்கையின் முன்கையிலே
நேரிய நூல்கோடி காப்பணி வித்துநி ரைப்பிற கேதிரியுங்
காரிருள் வண்ணனெ னச்சுரர் கூறியகிளைபு குந்தெனையே.

293 அன்றுவி டிந்தபின் னல்வது வைத்தொழி லாயின வாயவெலா
மொன்றெழி யாமன்மு டித்தென தங்கையை யுத்தம நாரணனு
ரென்றுரை செய்தவர் பத்தியி னோடுமெ ழுந்தொரு நற்கரிமேற்
சென்றுவ லங்கொடு நன்னக ரிற்பொலி சிட்டர்கள் பட்டனுடன்.

294 மன்னிய வீதிக டோறும கிழ்ச்சிவ ழங்கிந டம்பயிலப்
பொன்னணி மாளிகை மேவியி லங்கிய பூவணை யிற்றிருமா
லென்னிரு கொங்கைபு ணர்ந்திட விற்றையி ரத்துயி லுங்கனவி
னன்னுத லீரிவை கண்டன னென்றன ணற்புது வைக்கினியாள்.

வேறு.

295 பொங்கோத வண்ணர் பொருந்தி யனுபவித்த
லங்கோர் கனவி லதனு லருள்கோதை
செங்கோலக் கண்ணர் திருவாய்ச் சுவைவாசஞ்
சங்கோடே தான்வினவிச் சாற்றினு ளோர்பத்தும்.

296 இப்படியே சங்கோ டிருந்து வினவிடுநா
ளொப்பரிய வன்முகில்க ளோங்கியொழி யாதேசச்
செப்பரியா னம்பாற் செறிகால மீதென்ன
வப்பொழுதிற் கோதை யணிமுகிலோ டோதுவாள்.

297 விண்ணூரக் கூண்டேகு மேகங்கா ணீர்போந்நீர்
தண்ணு ருவித் தடவேங் கடமுடையென்
கண்ணாளன் வந்திலனே கட்டுரைமி னென்றுரைத்தா
டிண்ணூர் மதிள்புடைசூழ் சீவிலிபுத் தூருறைவாள்.

298 குன்ற மெடுத்தானைக் கொண்டலுடன் கேட்பவவை
யொன்று மியம்பாமை கண்டே யொளிவளையா
ளின்று கலங்கியந்த நீல முகிற்கணத்தைச்
சென்றுதிரு வேங்கடவற் கென்றுயரஞ் செப்புமென.

299 தூதுவிட மேகங்கள் சுந்தரத் தோளருக்கம்
மாதின் றுயர முரையாமை மாமழையா
யோது முலகி லுறப்பெய்து போயழியக்
கோதற்ற கோதை கொடுந்துயரத் துள்ளழுந்தி.

300 முன்புதூ தேவ முகில்பொழிந்த மாரியினு
லின்ப வுலகி லியாவுமுளைத் துற்பவிப்ப
வன்பதனற் சோலை மலையழகர் மேனியையும்
பொன்பொருந்தும் வெண்ணகையுஞ் செவ்வாயும் போன்றதென.

301 பாராரும் பூவை மலரினையும் பாரமருஞ்
சீராரு முல்லை முகையினையுஞ் செப்புமுட
னேரார் நிலத்துரு மிந்திரகோ பத்தினையு
நேராக வெண்ணி நினைந்துநைந்து வாடினள்.

302 இந்தவகை யெண்ணி யெழிற்கோதை மாமாயன்
வந்து கலவா வருத்தத்தால் வாய்வெருவிச்
சிந்தை கலங்கித் திகைத்தாண் மனங்குளிரச்
சந்தத் தடம்பொழிலிற் றங்கி யினிதமர்ந்து.

303 காலை யெழுந்து கரியகுரு விக்கணங்கண்
மாலின் வரவை யுரைக்க மலர்க்கோதை
சோலை மலையமருஞ் சுந்தரத் தோளரெனும்
வேலைவண்ணர் நம்பால் வரும்வந்தால் வேண்டுமென.

304 தித்திப்பு மிக்க திருவடிசி லக்கார
மெத்தித் தடாநூறில் வெண்ணெயுமங் கவ்வளவும்
பத்திப் பரிசாற் பரமனுக்கு வாய்நேர்ந்து
புத்திக்குத் தக்கவனக் காட்செய்வேன் போதிலென.

305 செப்பினள் செப்பியதிற் றோன்செல் வாமையினு
லப்பொழுதே வாடி யுருகி யலம்வந்திங்
கொப்பில்சிலம் பாறுடைய வுத்தமன்கை வில்லொலியு
முப்பொழுது மேத்தி முழங்குதிருச் சங்கொலியும.

306 என்றுகேட் டுய்வே னியானெனன் றருகிருந்த
மன்றல் கமழு மலர்க்கோதை தோழியுட
னன்றுரைத்துப் பின்னீ துரைக்கின்று ளாரணங்கே
சென்றிலங்கை செற்ற திருமா றிருவாக்கால்.

307 என்னை யடைந்தார்க ளெப்பிழைகள் செய்திடினும்
பின்னையவர் செய்த பிழைநோக்கே னுங்கவரென்
மன்னுமுயி ரென்றுரைத்தார் மன்னவனூர் மாமகனு
ரன்னவுரை பொய்த்தாலு மாழ்வார் மகளாதல்.

308 பொய்யாதே தோழீ யெனப்புலம்பி நீண்டகன்ற
மையார் தடங்கண் மலர்க்கோதை கட்டுரைத்துச்
செய்யாள் பொருந்துந் திருமார்பர் தம்மைநா
னையாமல் வல்லபடி செய்து நமக்களிப்பாய்.

309 ஐயனெனக் கோதை யனைத்தினுள்ளு நிற்பரைய
ருய்யுந் திறத்தா ருறுஞ்சி ருபாயத்தார்
செய்யுந் திறத்தை மறந்துசில நாளிருப்பக்
கையமரு மாழியினு ளுங்கவைகள் கண்டிருந்தும்.

310 வந்துகல வாமன் மலர்க்கொடியை வாட்டினு
னெந்தவகை செய்தா லினியுய்வே னென்றிரங்கிக்
கந்தமலர்க் கோதை கலங்கிக் கருமுகிலா
மெந்தை யரங்க ரெடுத்திட்ட விடர்க்கடலில்.

311 தங்கினு டாமுவட்குஞ் சங்குதனிற் றுயருக்குக்
கொங்கமருங் கோதைக் குவிமுலையா டானுமைப்பாள்
செங்கயல்கள் பாயுந் திருக்கா விரியடிமே
லங்கண்வளர் கின்ற வரங்கர்செய்த மாமறமும்.

312 ஈங்கென் றுணிவினையு மெல்லீருங் காண்மினெனப்
பூங்குழலாள் விம்மி யரங்கன் பொருந்துமுன
மாங்கழுந்தா ரோடுலக மாக்கியவை காத்ததனை
யோங்கியளங் தான்வளருந் தேசத்தி லுய்த்திமின்.

315 என்று பகர விருந்தா ரடாதவைக
ளின்றே மறப்பா யெனவுரைப்ப வாங்கவர்க்கு
மன்றல் கமழு மலர்க்கோதை மானனையீ
ரொன்றுளது கேண்மினென வோது மிவையிவையே.

314 ஆசையுற்ற வென்னினைவுங் கீண்டு தயலிருந்து
பேசுகின்ற தெல்லாம் பிறவியுறு மூங்கனுக்கு
மாசுமன்னும் வஞ்சச் செவிட னுரைமானுங்
கூசிப் பயனேது கொண்டுபோ வென்னையவன்.

315 மன்னுந் துவாரகையில் மாமதுரை மாநகரிற
சின்னமுழங் காய்ப்பாடி தன்னிலெனைச் சேர்மினென
வன்னவர்கண் மானே யவன்குடிக்கு முன்குடிக்கு
மின்னனையாய் மாறாப் பழியா மெனவிலக்க.

316 ஆகிலவன் சாத்தும்பீ தாம்பரமு மான்பொடியு
மேகவண்ண னிட்ட வனமாலை வெண்ணகைசேர்
பாகி லினிய பவளவா யூறமுதந்
தோகையீர் சீபாத தாளிமுத லாமிவைகள்.

317 எல்லா மளித்தவனை யென்பால் வரவழைத்து
மல்லாண்ட தோளானை வல்வினையேன் மன்னும்வகை
வில்லார் நுதன்மடவீ ரெண்ணுமின்கள் வேறொன்றுஞ்
சொல்லா தகன்மினெனத் தோகைதுய ருற்றிரங்க.

318 இல்லாப் பொருளை யெமக்கீக வென்றலகைக்
கொல்லாமற் கொல்லுங் கொடுங்கோ லரசனைப்போற்
செல்லார் குழலாளைச் செப்பார் தனமிரண்டும்
வில்லா லிலங்கைநகர் செற்றவிறற் சேவகனை.

319 காட்டித்தா வென்னக் கனத்தெழுந்து சீர்பொருந்தப்
பூட்டியவா யீரப் புடைபரந்து மேனிதனை
வாட்டி வருத்த மணவாளன் வாராத
வீட்டத்தாற் கோதையினி யென்செய்வே னென்றவனை.

320 உன்னித் திருமாலே யோடிவந்தே னுருபீறை
மன்னிநா மெய்தும் வருத்தத்தை நீக்கலையே
லென்னுயிரின் றேக விடைதந் திடுகவெனப்
பன்னிமலர்க் கோதை பதைப்பொடுங்கிப் பூவணையில்.

321 தங்கினா ளக்கணத்திற் றூழா துலகளந்த
செங்கட் கரிய திருவரங்கர் வந்தவுடன்
கொங்கை குழைய வரிக்கோல் விழிசிவப்ப
யங்கங் குளிர வணைத்திடரை யாற்றினார்.

வேறு.

322 ஆங்கவ னெய்துமுனம் பட்டவ ருந்துயரு
மோங்கிய மாமாய னுற்றபி னுள்ளமிகத்
தாங்கிய நல்வளமுந் தானல தப்பரிசைப்
பாங்குட னுற்றுணர்வோர் பார்மிசை யின்மையினால்.

323 ஒண்டொடி தன்னுணர்வி லோரிரு வோர்களுமாய்ப்
பண்டுநி ரைப்பிறகே போனப ரஞ்சுடரைக்
கண்டிலி ரோவெனவுங் கண்டன னுமெனவு
மெண்டிசை யும்புகழு மின்னிசை பாடினளால்.

வேறு.

324 இந்தவகை யனுபவித்தன் றியம்பியிடுந் திருமொழிகள்
சந்தமிகு மொருநூற்று நாற்பதையுந் தமிழ்விளங்கக்
கந்தமிகு மலர்க்கோதை கட்டுரைத்தா ளவைகற்றோர்
பந்தமறப் பரமபத மடைந்துய்யும் படிபாரில்.

வேறு.

325 தேடிமறை காணாத செல்வி திருப் பாற்கடல்விட்
டாடிப்பூ ரத்தி லவதரித்துப் பூமாலை
சூடிக் கொடுத்துத் துணிந்தபடி பாமாலை
பாடிக் கொடுத்துப் பரன்கடனை நீக்கினாள்.

326 இப்படியே கோதை திருமொழிக ளாங்கியம்பி
யொப்பிரிரு மாலோ டுறச்சேர்ந் தனுபவித்துச்
செப்பமுடன் வாழ்ந்து திருவரங்கத் தம்மானைத்
தப்பறநான் சென்றிறைஞ்ச வேண்டுமெனத் தானினைந்து.

327 ஆசில்பெரி யாழ்வாரை நோக்கியைய ரேயடியேன்
றேசுபொலி தென்னரங்கத் துள்ளே திருக்கண்வள
ரீசன் கழல்வணங்க வேகநினைந் தேனெனைநீர்
கூசாம லின்றே கொடுபோய் விடுமென்றாள்.

328 என்றவுரை கேட்ட வெனையாண்ட பட்டர்பிரா
னன்றென் றுலகி னவைநீரக் கண்வளரு
மன்றல்கமழ் சென்னி வடபெருங் கோயிலர்மு
னன்றுசென்று நின்றி தறைவா னரவணையாய்.

329 என்னுடைய கோதை யெழின்மடவார் நால்வர்களு
மன்னுந் திருவரங்க மாநகரிற் பாம்பணைமே
லுன்னுருவங் காண வுவந்தாளென் செய்வதெனப்
பன்னரிய வேதக்கோன் பட்டர்பிரான் கட்டுரைப்ப.

330 வண்டமருஞ் சோலை வடபெருங் கோயிலருந்
தண்டமிழ்நூல் வல்லீரத் தார்குழலைப் பல்லக்கிற்
கொண்டுபோய்த் தென்னரங்க மேவிக் குவலயங்க
ளுண்டுறங்கு நங்கோல முள்ளபடி கண்டிறைஞ்சி.

331 கோதையொடு நீயும் வருதியெனக் கோதில்லா
வேத முதல்வன் விடைகொடுப்ப வேதக்கோ
னேதவண்ணன் றன்னை யுளக்கமலத் துள்ளிருத்திக்
காதன்மக டங்குங் கனகமணி மாளிகையில்.

332 வந்தவளைப் பல்லக்கில் வைத்தடியார் தோழியர்கண்
முந்தை மறைவாணர் முனிவர் புடைசூழ
வந்தரத்தோர் பூமாரி பெய்ய வருடழைப்ப
நந்தா விளக்கனைய ஞானச் செழுங்கனிசேர்.

333 மாணிக்கப் பல்லக்கை மூடிமுன்ன மாகவிட்டுப்
பேணிப்பின் றாமோர் பெருஞ்சிவிகை மீதேறி
வாணித் திலநகைசேர் மாமகளார் முன்னேகப்
பூணித்த காவலர்கள் சூழ்ந்துபொதிந் தேகியிட.

334 வில்லார் புருவத்தாள் வேதக்கோன் பட்டனுடன்
மல்லாண்ட திண்டோண் மணிவணனைக் கும்பிட்டுச்
செல்லார் பொழில்சூழ் திருமா லிருஞ்சோலை
நில்லாநின் றானை நினைவாற் பணிந்தேகி.

335 அண்டர் புகழு மரங்க நகர்நோக்கிப்
புண்டரிகத் தாரோனும் பூங்குழலுஞ் செல்லளவி
லொண்டொடியாள் கோதையிறைக் கோங்குதிருப் பல்லாண்டைப்
பண்டுரைத்த வேதக்கோன் பட்டர்பிரான் றன்னேடும்.

336 செப்புவா ளோர்வார்த்தை யையரே தென்னரங்க
ரொப்பில் சிகர மொளிதிகழுங் கோபுரங்க
ளெப்பொழுது தோற்று மெனக்கதனை நீர்நோக்கி
யப்பொழுதே கூறு மடியேனிப் பல்லக்கில்.

337 நின்றிறங்கி வானளவு நீண்டமதிட் கோபுரத்தைப்
பொன்பிகழ வோங்கும் பொருவில்விமா னந்தன்னை
யின்று பணிந்தெ னிருகா னடையாகச்
சென்றரங்கந் தன்னைத் தெரிசிக்க வேண்டுமென.

338 ஓதினள் கோதையவள் பின்சென் றுரைகேட்ட
வேதக்கோன் பட்டர்பிரான் மெல்லியலா ளோடேகி
மாதக்கோ ரேத்த வரிபரவிற் கண்டுயிலும்
பூதக்கோன் மன்னிவளர் பொன்னரங்கப் பொற்சிகரம்.

339 இன்ன தெரிகின்ற தேர்திழையே யென்றாழ்வார்
தென்னரும் பொன்னிநதித் தென்கரையிற் சென்றதற்பின்
சொன்ன ரதுமுன்னந் தோற்றியடோ சொல்லாமை.
மின்ன ரிடையா ணடையான் மெலியுமென.

340 இந்தா தெரியு தெனப்புகன்ற வப்பொழுதே
நந்தா விளக்கனையாண் ஞானிகட்குங் காண்பரிதா
யந்தாமப் பல்லக்கி னின்றேகி யப்பொழுதே
செந்தா மரைக்கட் டிருவரங்கர் சேவடியை.

341 சென்று பணிந்து திருமார்பின் மீதேறி
மன்றல் கமழு மலர்க்கோதை வீற்றிருந்தா
ளன்றிவளைப் பல்லக்கிற் சீபாதந் தாங்குமவர்
நின்றனர்க ளவ்வழியி னின்றார் நிலைநோக்கி.

342 என்னென்று பட்டர்பிரான் கூற விலங்கிழைபோய்
முன்னென்றச் சீபாதந் தாங்கு மவர்மொழிவார்
மின்னென்று நுண்ணிடையார் மேவுமிந்தப் பல்லக்குத்
தன்னென்று பாரந் தவிர்ந்தவடான் றங்கிடுதல்.

343 இன்மைபோ லெங்கட் கிருந்த தெனவியம்ப
நன்மைமிகு மாழ்வாரு நற்றூசை நீக்கியந்த
மென்மையுறு பல்லக்கின் மெல்லியலைக் காணதே
திண்மையடைந் தெங்கேயென் சேயிழையென் றுங்கழுது.

344 சீரார் திருவரங்கர் செய்தகள வீதென்னப்
பாரோ ரிறைஞ்சப் படிமீதிற் ருமோடி
யோரார் பொழில்சூ ழெழிலரங்கத் துட்கிடந்த
பேரா யிரமுடைய பெம்மானைச் சென்றிறைஞ்சி.

345 நின்றழுது விம்மி நெடுமாலே நீகவர்ந்திங்
கின்றடியேன் பெற்ற விலங்கிழையை யெங்கொளித்தீர்
நன்றடியே னும்மையென்று நம்பெருமா ளென்றிருந்தா
லொன்றும் பலமு மிதுவோ வுலகின்முனம்.

வேறு.

346 கல்லைப்பெண் ணாக்கிக் கவுதமனுக் களித்தோரே
நல்லமறை யோன்மக்க ணால்வரையு மளித்தோரே
யொல்லையினிற் கலையனைத்து மோதுவித்த நக்கணையாய்ச்
செல்வமிகுஞ் சாந்தீபன் றிருமகனை யளித்தோரே.

347 ஒருமகளே யடியேனுக் குலகறிய வுள்ளவளைத்
திருமகள்போல் மணிமார்பா சேவிப்பக் கொடுபோந்தேன்
வரும்வழியி னீர்புகுந்து களவாண்டன் மாயத்தாற்
குருமணியே யொளித்தக்காற் குவலயத்திற் பல்லுயிர்க்கும்.

வேறு.

348 தென்னார் நதிசூழ் திருவரங்கர் காவலென
முன்னா ரணங்கண் மொழிய வடைந்தவர்க
ணின்னா விடரெய்தி னேமியாய் நின்கீர்த்தி
யென்னா மடாதிவையென் கோதையெங்கே யென்றிரங்க.

349 மஞ்சேர் பொழில்சூழ் மதிளரங்க ராழ்வாரை
யஞ்சே லென்த்தன் திருமார் பமர்ந்தருளும்
பஞ்சே ரடியாளைப் பாரென் றுடனளிப்ப
வஞ்சேனென் றுள்ளங் களிகூர்ந் துவப்பினொடும்.

வேறு.

350 சீரமரும் பெரியாழ்வார் திருமகளார் தமைநோக்கி
யார்வமருங் களிகூர வருகணைத்து முடிதடவி
யேரமரு மரங்கத்தீ ரெல்லாரு மறியவிந்த
வாரமரும் பூண்முலையை மறைமுழங்கும் புத்தூரில்.

351 வந்துமணம் புணர்ந்திந்த மாதினொடு மத்தலத்திற்
சந்தமருந் தடம்புயத்தீர் தங்கியினி தமர்ந்தருளப்
பந்தமறப் பல்லுயிரும் பணிந்தருளும் படிகண்டு
சிந்தைகளிப் புறவடியேன் வணங்கினைந் தனன்றேவ.

352 இப்படிச் செய்தருள வேண்டுமென விறைதானி
லொப்பரியான் பணிந்தேத்தப் பங்குனி யுத்திரத்தி
லப்படியே வில்லி புத்தூரி லண்டர்தொழத்
தப்பறநாம் வந்துமணம் புரிவோமித் தார்குழலே.

வே று.

353 இன்னேநீ யிந்த விலங்கிழையைக் கொண்டேகித்
தன்னே ரனைய புதுவைநகர் தான்மருவி
மின்னே ரிடையாண் மணத்துக்கு வேண்டுவன
முன்னே யியற்றிடுக பட்ட னெனமொழிந்து.

வே று.

354 இத்தலத் தனைத்துக் கொத்து மெழுந்துசென் றுகப்பி னோடு
மத்தலத் திவளை விட்டு வருகவென் றருளிச் செய்து
பத்தர்கட் கினியா னேறும் பல்லக்குங் கோதைக் கீந்தே
யுத்தமப் பெரியாழ் வார்க்கு மொளிவளர் சிவிகை நல்கி.

வே று.

355 ஏகுமின்க ளினியென்ன வெழிலரங்க ரருள்செய்ய
மேகவண்ண சரணமென விருவர்களும் விழுந்திறைஞ்சி
யாகமுறத் திருவரங்கத் தமுதத்தை நிறைத்தருள்சேர்
பாகவதர் பலர்சூழப் பைந்தொடியார் புடைநெருங்க.

356 திருவரங்கந் திருப்பதியிற் சீர்மருவி வாழ்பவரும்
பெருவரங்கொண் டவதரித்த பெரியாழ்வார் திருமகட்குப்
பொருவொரங்க மெடுத்துளராம் பூவைபரு முளரோவென்
றிருவரங்கம் பிரியாதே யிருப்பதுநம் விருப்பென்ன.

357 பின்செல்ல வமரர்குழாம் பிரசமலர் மழைபொழியப்
பொன்செல்லும் புகழரங்கப் பூசுரர்கண் மறைபுகல
மின்செல்லுந் துடியிடையார் திருவெண்சா மரைவீச
முன்செல்லு முழவோசை முகிலொலியின் மிகமுழங்க.

வே று.

358 பேரிகை காளங் கொம்பு பெருந்தவின் மருடங் தாளஞ்
சீரிய நவுரி யாதிச் சிறந்தவாத் தியங்க ளார்ப்ப
நாரியர் வீணை வல்லோர் நாதகீ தங்கள் பாடக்
கூரிய கவிஞர் பாணர் குழாங்கள்பல் லாண்டு கூற.

வே று.

359 அம்பரத்தின் முனிவர்குழா மணியணியே தொழுதேத்தத்
தும்புருவு நாரதனுஞ் சுருதிநெறி யிசைபாட
வம்பவிழுங் குழற்கோதை மணவாள ருகந்தளித்த
செம்பொன்மணிப் பல்லக்கி லெழுந்தனடென் றிசைநோக்கி.

வேறு.

360 முத்திற் கோமே தகந்தன்னின் முழுநீ லத்தில் வயிரத்திற்
றுத்தி யரவி னொளிமணியிற் றுலங்கும் பற்ப ராகத்திற்
றத்தித் தத்தி நிரைத்தெங்குந் தயங்கும் பணிகள் பெரியாழ்வார்
பத்திக் குடையு மிடையிடையே பவளக் கொடியு முடனிழற்ற.

வேறு

361 மன்னியசீர் மதிளரங்க மாநகரங் கடந்திரைக்கும்
பொன்னிவள நதிகடந்து புகழ்ச்சோழ னெல்லைவிட்டு
மின்னியெழும் வச்சிரக்கை விண்ணவர்கோன் விறன்மவுலிச்
சென்னிமிசை வளைபெறிந்த தென்னவன்சீர் நாடணைந்தாள்.

362 மருவரிய திருவரங்க வளநகர்விட் டெழுந்தருளிப்
பொருவரிய சீவில்லி புத்தூரிற் புகுமளவு
மிருமருங்குந் திருச்சின்ன மெடுத்திசைத்தா ராங்கவற்றி
லருவினையேன் சிறிதென்னு லறிந்தபடி யறைகின்றேன்.

வேறு.

363 இருமா நிலத்தி னிடர்கெடும் வண்ண
மருவார் திருத்துழாய் மாதர்வாய் மாசி
லருமா மறைதேரு மாழ்வார் மகளாய்த்
திருவாடிப் பூரத்திற் சென்மித்தாள் வந்தாள்.

364 தேடி மலர்க டெரிந்துதன் றேவற்கு
நாடித் தொடுத்த நறுந்தாரைக் கோதையிற்
சூடிக் கொடுத்தபின் சொற்றமிழ் தன்னையும்
பாடிக் கொடுத்தருள் பைந்தொடி வந்தாள்.

வேறு.

365 மட்டவிழும் பொழில்புடைசூழ் மதுரை தன்னில்
வாதியரை யீடழித்து மறையி னந்த
மெட்டெழுத்தே யெனக்கூறி வேத நான்கு
மிருந்தபடி யெடுத்தோதி மன்னர் மன்னன்
கட்டியபொற் கிழியறுத்துத் திருப்பல் லாண்டைக்
கட்டுரைத்துக் கண்ணனுக்குக் காப்பிட் டேத்தும்
பட்டர்பிரான் திருமகளார் வந்தார் வந்தார்
பாடவல்ல நாய்ச்சியார் வந்தார் வந்தார்.

366 காமனையுஞ் சாமனையுங் கருத்தா லுன்னிக்
கருதியசீர்த் தைத்திங்கள் கணித்த நோன்பின்
மாமருவும் வேங்கடவ னிலக்கா யென்னை
மலர்க்கணையாய்த் தொடுத்தெய்ய மதன னென்னப்
பாமருவுந் தமிழ்பத்து மிசையி னோடே
பட்டர்பிரான் கொண்டாட வருளிச் செய்த
தேமருவு மலர்க்கோதை வந்தாள் வந்தா
டிருப்பாவை பாடினாள் வந்தாள் வந்தாள்.

367 மற்றுநங்கா மங்கண்மாற் றென்றார் வந்தார்
மாமாலே மாமிதன் மகனா யுன்னைப்
பெற்றிலே னென்றருளிச் செய்தார் வந்தார்
பெரியாழ்வார் திருமகளார் வந்தார் வந்தார்
நற்றமிழ்சேர் நாமமா யிரமோர் பத்தி
னாரணனே நரனேநீ நாங்கள் செய்த
சிற்றில்சிதை யேலென்றார் வந்தார் வந்தார்
திருமாலை வழங்கினார் வந்தார் வந்தார்.

368 சீரிணங்கும் பொய்கைநறும் புனல்புக் காடச்
செங்கண்மா றுகிலெடுத்துக் குருந்தி லேற
நாரணனே கூறையைநல் கிவ்வா றாகி
னாங்களினிப் பொய்கைக்கு வாரோ மென்று
பூரணனை யிரந்திறைஞ்சிப் பூம்பட் டேற்றுப்
பொருவரிய தமிழ்பத்து மருளிச் செய்த
வாரணங்க டொழுதேத்து மாண்டாள் வந்தா
ளணியரங்கர் திருமார்பி லமர்ந்தாள் வந்தாள்.

369 எடவிழ்பூ மாலிருஞ் சோலை நின்ற
வெழிலழகர் வேங்கடவ ரிலங்கு நீதி
மாடமிசை மதிதவழு மரங்க மன்னு
மணவாள னம்பாலே வருமோ வென்னக்
கூடல்வளைத் திருந்துகுறி பார்த்தோர் பத்துங்
கொழுந்தமிழா லருள்செய்து குலவு மல்லி
நாடமரு மாரணங்கு வந்தாள் வந்தாள்
ஞானமயச் செழுங்கோதை வந்தாள் வந்தாள்.

370 மன்னுபெரும் புகழாதி பத்தும் புத்தூர்
மலர்க்காவி லினிதமருங் குயிலை நோக்கி
யின்னிசைகள் மிகவல்லாய் கூட லென்று
மியம்பாமை கண்டாயோ வென்று கூறிப்
பின்னதனை மாலிருஞ் சோலை நின்ற
பிரானைவரக் கூவுதியென் றருளிச் செய்த
வன்னநடை மின்னிடையார் வந்தார் வந்தா
ராழ்வார்தந் திருமகளார் வந்தார் வந்தார்.

371 நாரணனைக் காணாத வருத்த மெய்த
நம்பெருமாள் சொப்பனத்தி னுட்டார் காண
வாரணமா யிரஞ்சூழ வந்து தன்னை
மணம்புணர்ந்த படியெல்லாம் வகுத்தோர் பத்திற்
சீரிணங்க வருள்செய்த செல்வி வந்தாள்
செங்கமலத் தடவயல்சூழ் மல்லி நாட்டி
னாரணங்கு வந்தாள்பூங் கோதை வந்தா
ளனைத்துயிர்க்கு மன்பருளி யாண்டாள் வந்தாள்.

372 செங்கோலக் கண்ணன்வாய்ச் சுவையின் வாசஞ்
செப்புதியெப் போதுமவன் கையின் மன்னி
யங்கோதும் வாயமுத முண்டு வைகு
மடலாழி வெண்சங்கே யென்றோர் பத்துஞ்
சங்கோடு கேட்டுவந்தாள் வந்தாள் வந்தாள்
சதுமறையோர் குலவிளக்காந் தையல் வந்தாள்
பொங்கோத வண்ணரிட மருங்கில் வைகும்
புவிமடந்தை வந்தாள்பூங் கோதை வந்தாள்.

373 மஞ்சினங்காள் வேங்கடவற் கென்று தாக
வான்மீதி லேகியவன் மயலிற் பட்டு
நஞ்சருந்துங் கென்டையென வறிவு சோர்ந்து
நான்பழித் துயரெல்லா நயந்து கூறிப்
பஞ்சவர்க தேனுரை கொண்டு மீளிற்
பாவியே னுயிர்பெறுவே னென்றோர் பத்துஞ்
செஞ்சொல்பெற வெடுத்துரைத்தார் வந்தார் வந்தார்
செவ்வியிற் சூடினார் வந்தார் வந்தார்.

374 சிந்துரச் செம்பொடியி லழகார் கோலத்
திருவுருவை நினைந்துபத்து மருளிச் செய்த
கந்தநறு மலர்க்கோதை வந்தாள் வந்தாள்
கார்க்கோடற் பூவாகிக் கருதும் பத்தி
னைந்தாவி யறச்சோர்ந்தாள் வந்தாள் வந்தா
ளேனென்புக்கன் றொருப்பட்டு நோற்றாள் வந்தாள்
செந்துவர்வாய்ச் செங்கமல முகத்தாள் வந்தா
டிருமாலைப் பிரியாதாள் வந்தாள் வந்தாள்.

375 எண்ணியசீர்த் தாமுவக்குஞ் சங்க மாதி
யெழிறிகழு மொருபத்து மருளிச் செய்து
மண்ணினிடர் கெடப்பிறந்தாள் வந்தாள் வந்தாண்
மற்றிருந்தீர் கட்கென்ன வகுத்த பத்தி
னண்ணியமா தேசத்திற் கொடுபோ மென்ன
நாரியர்க ளுடனுரைத்த நங்கை வந்தாள்
கண்ணனெனுங் கருந்தெய்வந் தன்னிற் கூடிக்
கலவிநலத் துறவாழ்ந்து கலந்தாள் வந்தாள்.

வேறு.

376 ஆதி மூர்த்தி யுறக்கலந்த பின்பு மகிழ்ச்சி யடங்காமல்
வீதி யார வருவானை விருந்தா வனத்தே கண்டேனென்
றோதிக் களிக்கு மனைவந்தா ளுலக மேழுந் தொழுதேத்தச்
சோதி திகழு மதிமுகத்தாள் வந்தா டோகை மயில்வந்தாள்.

வேறு.

377 பங்கய முகமதி யெனமுதியோர் பரவிடு நலமுடை யவள்வந்தாள்
கொங்கலர் குழல்பொங் கியவாசக் கோதைநல் திருமரு மகள்வந்தாள்
மங்கையர் குலமா மயில்வந்தாள் வாளொன விளமா னெனமிளிருஞ்
செங்கயல் விழியனை யவள்வந்தா டேவகி திருமரு மகள்வந்தாள்.

வேறு.

378 பொன்னவிர் பூண்முலை வந்தாள் பொருவறு புதுவைய தென்னு
நன்னக ருடையவள் வந்தா ணான்மறை பயில்பவள் வந்தா
ளன்னமென் னடையினள் வந்தா ளமுதெனு மொழியினள் வந்தாண்
மின்னெனு மிடையினள் வந்தாள் வேலெனும் விழியினள் வந்தாள்.

வேறு.

379 மதுமலர்க் குழன்மா மயில்வந்தாள் வாரிசூழ் புவிமா மயில்வந்தாள்
பதுமநற் றிருமங் கையின்மிக்க பாரதந் தரியத் தினள்வந்தாண்
முதுமொழித் திருமா மொழிதந்தே முத்திநல் கியவுத் தமிவந்தாள்
புதுமதுப் பொழிகா வினமன்னும் புதுவையுந் றுறைபொற் றொடிவந்தாள்.

வேறு.

380 பரிபுரப் பதத்தி வந்தாள் பழமறைக் கிழத்தி வந்தாள்
சரிவளைக் கரத்தி வந்தா டடமுலைக் குடத்தி வந்தா
ளரிவரக் கருத்தி வந்தா ளனநடை திருத்தி வந்தாள்
சுரிவளைக் கழுத்தி வந்தா டுணைவிழிப் பிணைச்சி வந்தாள்.

வேறு.

381 வேதநா யகிவந்தாள் வேள்விநா யகிவந்தாள்
கோதைநா யகிவந்தாள் கோலநா யகிவந்தாள்
போதநா யகிவந்தாள் பூமிநா யகிவந்தா
ணாதநா யகிவந்தாள் ஞானநா யகிவந்தாள்.

வேறு.

382 என்றிசைக்குஞ் சின்னங்க ளெண்டிசையுங் கீழ்மேலு
மொன்றிவள ரன்பினர்க ளுளங்குளிர வெடுத்தூதி
மன்றல்கமழ் வேங்கடத்தோன் சேனையொடு மற்றவள்பின்
சென்றுவழி நடத்தவெழிற் றிரவரங்க ரருள்சூழ

383 சீரார்மா விருஞ்சோலை நின்றருளுந் தேவனா
ரோராருஞ் சேனையொடு மெதிர்ப்பவிஞ்சிட் டெதிர்சென்று
வாரார்பூண் முலைக்கோதை மாணிக்கப் பல்லக்கி
னேராய விடம்வலத்து முன்னுமணி நெருங்காமல்.

வேறு.

384 பிரம்படி கார னாகைப் பெண்ணணங் கருகே யேகச்
சிரம்படிந் தமரர் தாழச் சித்தர்கள் கற்ப கத்தின்
மரம்படு மலர்கள் சிந்த மறையவர் மறைகள் பாட
நரம்பொடு வீணை வல்லார் நவிலுமே ழிசைகள் பாட.

385 பல்லாண்டு பட்டன் பாடப் பறவைமே லிருந்து கேட்ட
மல்லாண்ட திண்டோ ளாதி மணிவண்ணன் சேனை யோடும்
வில்லிரு நுதலாள் பாங்கின் வெளிபட நடந்து சென்று
கல்லாரம் பிடித்த கையாள் கண்கணே ராக வேக.

386 மாசறும் வில்லி புத்தூர் வடபெருங் கோயி லாதி
யீசனு ரவ்வூர் தன்னை யெழில்பெற வலங்க ரித்தங்
காசறு தோரணங்க ளணியணி பொருந்தக் கட்டித்
தேசுற வுடன்செல் வார்க்குத் திருவிருந் தமைத்தவ் வூரில்.

387 உறைபவ ரனைவ ரோடு முவந்தெழுந் தெதிரே செல்ல
நறைகமழ் கோதை யாகு ஞானநா யகியார் வந்து
பிறைதவழ் மாட நீடு போருட் புதுவை புக்கார்
முறைமுறை பணிந்து சித்தர் முத்தரு மடிக டாழ.

388 வேங்கடத் துறைவா ரன்றே மீண்டுதம் பதியிற் புக்கார்
பாங்குடன் கோதை யேகும் பல்லக்கின் முன்ன ராகி
வாங்குவித் துடனே மன்னு மாலிருஞ் சோலை யாரும்
பூங்குழ லருளி னாலே பொருந்துதம் பதியிற் புக்கார்.

389 மணிவணர் சேனை யோடு மதுரமா நகரம் புக்கா
ரணியணி நிரைத்து வந்த வரங்கனா ரனைத்துங் கொத்தும்
பணியணைப் படுத்தார் நல்கும் பயன்படு விருந்து முண்டு
பிணிபசி பிறவி யற்றார் பிரான்வள ரரங்கம் புக்கார்.

390 ஆசிலா மலர்ப்பூங் கோதை யரங்கர்நா மணைவோ மென்ற
மாசறு மனத்துக் கெண்ணி வகுத்தநாள் வரவு நோக்கித்
தேசுற விருந்த ராழ்வார் சிலபகல் செல்ல மாயன்
பேசிய மணநா ணாளை யெனமறை யவர்கள் பேச.

391 திருநக ரலங்கரிக்க திருமணங் காண வென்றே
வருபவ ரறிய யானைக் கழுத்தில்வள் ளுவனை யேற்றிப்
பெருமுர சறைக வென்னப் பெண்ணமு தத்தைப் பெற்ற
வருமறை யந்த ணாள னருளவங் கறைந்தா ரன்றே.

392 திருக்கலி யாண நாளை யெனச்செழு முரசு தட்டிப்
பெருக்கொலி யந்த ணாளர் பெறுநலக் களிப்போ டோது
மிருக்கொலி வீதி யெங்கு மெழுந்தவோ ரோசை கேட்டோர்
நெருக்கொலி கடலு மஞ்ச நிறைந்தன வான மெல்லாம்.

393 நிலந்தரு வளங்க ளாலு நீணகர்ப் புதுவை தன்னைக்
குலந்தரு வளங்க ளாலுங் கொழுமறை வளங்க ளாலும்
புலந்தரு வளங்க ளாலும் பொதுவுறு வளங்க ளாலு
மலங்கரிக் கின்ற வாற்றை யறிந்தவா றுறைய லுற்றேன்.

வேறு.

394 படவரவத் தணைக்கிடந்து பங்கயக்கண் வளர்ந்தருளும்
வடபெருங்கோ யிலர்கோயின் மணிமாட கோபுரங்க
ளிடவகைக்கண் மண்டபங்க ளெழிறிகழ வலங்கரித்துத்
தடவயல்சூழ் புத்தூரிற் சதுர்விளங்கும் வீதிதொறும்.

வேறு.

395. ஆணிக் கனகப் பசும்பொன்னு லமரர்க் கிறங்க வமைத்துளவா
மேணித் திவள்கொ லெனக்கண்டோ ரியம்ப விலங்கு நித்திலத்தின்
மாணிக் கத்தின் பவளத்தின் மாலை தூக்கி மறுவற்ற
சேணிற் பொலியுந் தோரணங்க ணட்டி யிடையே சிறந்தோங்கும்.

வேறு.

396 இந்திர விமான மேகொ லன்றெனி லிரவி தேர்கொல்
சந்திர விமான மேகொ றமனிய மலைக ளேகொன்
மந்தர கிரிக ளேகொ லென்றுமண் ணவர்கள் கூற
வந்தர மளப்ப வோங்கு மணிநிலைத் தேர்கள் செய்தார்.

வேறு.

397 மின்னுமா மணிசேர் மாடமா ளிகையில் விசும்புறத் தூக்கிய கொடிகள்
பொன்னினூட் டவரைத் திருமணங் காணப் போதுமி னென்றழைப் பனபோன்
மன்னிநின் றுடத் தமனியக் கும்பு மலைமிசை மதியொளிர் கின்ற
தென்னலாம் படியே முனம்பகர் மாடத் தெழில்பெற வமைத்தன ரிலங்க.

வேறு.

398 காவண நகர மெங்கு மிட்டதிற் கவின்கொண் டோங்கு
மாவண விதானந் தூக்கி வளநகர்க் கழகு செய்தங்
காவண வீதி தோறு மணியணி வாழை வாசப்
பூவணக் கமுகு நாட்டிப் பூரண பொற்கும் பங்கள்.

399 அணியணி நிரைத்துப் பூம்பட் டாடைக ளதன்மேற் சுற்றி
மணியினுந் தென்னங் காய்கள் வயங்குமாந் தளிருஞ் சேர்த்துக்
குணிகொணூன் மறையோர் மன்னர் குலத்துயர் நலத்தோ டோங்கும்
வணிகர்வே ளாளர் தத்தம் வாயில்க டோறும் வைத்தார்.

வேறு.

400 ஆணிக் கனக நெடுந்தாணி லாடை பொதிவா ரலங்கரிப்பார்
மாணிக் குறளாய் நிலங்கொண்டான் மணநா ளென்று வருமென்று
பேணிப் பகர்வீர் மறையவர்க ளென்பார் பெண்ணை வளர்த்தவர்க
ஞணி யிறைக்குச் சுருள்வைக்க நலஞர் பலன்க ஞடிடுவார்.

வேறு.

401 மஞ்சன மாடு வாரும் வரிவிழி யிணைக டம்மி
லஞ்சன மெழுது வாரு மம்மனை யாடு வாரும்
பஞ்சுக ளணிகின் றாரும் பரிபுரப் பதத்தி னேர்ந்த
வஞ்சிபோ லிடையின் வண்ண மேகலை யணிகின் றாரும்.

402 மருவிருங் குழல்க டம்மின் மாலைக ளணிகின் றாரு
மருமறைப் பயன்க டம்மை யாசற விரிக்கின் றாரும்
வருவிருந் தெதிர்கொள் வாரு மனைதொறுந் தொடுசெல் வாரு
மிருமிரு மென்னப் பேணி யாசன மிடுகின் றாரும்.

403 அறுசுவை யடிசில் பேணி யணைந்தவர்க் களிக்கின் றாரு
நறுமலர் புனைகின் றாரு நாசியா பரணம் வெள்கக்
குறுநகை விளக்கின் றாருங் கூன்பிறை நுதலில் வட்ட
மறுவறு திலத மிட்ட மயிலென வருகின் றாரும்.

404 எழிலுறப் பாடு வாரு மெழின்மலர்க் கோதை யென்றும்
வாழியென் றேத்து வாரு மறையவர் மனையிற் சென்றிங்
காழிமா லெய்து நாளை யுறைமினென் றார்க்கின் றாருந்
தோழிய ரோடுங் கூடிச் சூதுகள் பயில்கின் றாரும்.

405 ஓவிய மெழுது வாரு முயிர்ப்புள திதற்கென் பாரு
மாவிபெற் றுடையீர் வாதிட் டாடுமெம் மோடென் பாருங்
காவிபோற் சிவந்து நீண்ட கயல்விழிக் கடைக்கூர் வாளான்
மேவிய விளைஞ ராவி மெலிவுற நலிகின் றாரும்.

406 தண்ணறும் புழுகும் வாசச் சந்தனக் குழம்புங் கூட்டித்
திண்ணைகண் மெழுகு வாருந் தெருக்களிற் றெளிக்கின் றாரும்
பண்ணமர் சிந்திற் சேர்ந்த பாடல்கள் பயில்கின் றாரும்
வண்ணமா மணிப்பட் டாடை வறியவர்க் களிக்கின் றாரும்.

407 தேசுறு பொன்னில் விட்டந் திரண்டகால் பட்டுத் தாம்பிட்
டாசறு வயிரத் தாலே யழகுறு பலகை சேர்த்தே
யூசல்க ளாடு மாத ரும்பர்நா டிவ்வூர்க் கொவ்வா
சீசியென் றிகழக் கேட்டுச் சிந்தனை களிக்கின் றாரும்.

408 பாலிகை பொன்னிற் செய்து பலமுளைப் படுத்து வாரு
மாவிருஞ் சோலை யானே மணஞ்செய வருமென் பாரு
மாலிலைப் பள்ளி கொண்ட வரங்கனார் காணென் பாருந்
தாலிவேங் கடவர் முன்னே சமைத்தன ரிவட்கென் பாரும்.

409 வடபெருங் கோயி லுள்ளான் வளர்ப்பமற் றவர்கள் கொள்ளக்
கடவதோ வென்கின் றருங் கைப்பிடி வலியி லென்னி
லிடவகை மிடுக்கு முண்டேன் யிவற்கென விசைக்கின் றருங்
குடதிசை முடியை வைத்தான் கோமக னமென பாரும்.

410 சீருறு பெரியாழ் வாருந் திரிந்துகின் றுதகந் தன்னை
யார்திருக் கையில் விட்டா ரவர்க்கிவ ளாமென் பாரு
நேர்பெற நால்வ ரொக்க நிரைத்தகை பதினா றுக்கும்
பார்மிசை நின்ற தொண்ட ரென்செய்வார் பகரென் பாரும்.

வேறு.

411 குரவைகண் முழக்குவார் கொடிமனை புதுக்குவார்
புரவையி னிசைக்குமா பழமறை பயிற்றுவார்
நிரவைய வெளிக்கனே நிலவிசை பரப்பிமால்
வரவையு முணர்த்துவார் மணவினை பயிற்றுவார்.

412 வீதியி னடிப்பொரு வெயின்மணி யொதுக்குவா
ரோதிம நடக்குமா டுறுநடை பயிற்றுவார்
வேதிகை புதுக்குவார் விரைமலர் பரப்புவார்
சாதியி னொழுக்கமே திருகலை வழுத்துவார்.

413 சிறுபறை முழக்குவார் சிலர்பணி விளக்குவார்
குறுநகை பெருக்குவார் குழன்முடி கனக்கவே
யறுபதம் விலக்குவா ரமரர்கள் விடுத்தசீர்
நறுமல ரொதுக்குவார் நவமணி திருத்துவார்.

414 பங்கய முகத்தினர் பஞ்சணை பதத்தினர்
குங்கும மிகுத்தமா கொங்கைகள் பெருத்துளார்
செங்கையி லெடுத்தயாழ் திண்டிம மொலிக்கவே
மங்கல நகர்க்கெலாம் வந்தொலி பரப்புவார்.

415 பேரிகை முழக்கினர் பேரருள் விளக்கினர்
தூரிய முழக்கினர் சூழ்வினை துளக்கினர்
சீரிய முகத்தினர் தேவமர் தரத்தினர்
கூரிய கருத்தினர் கோமள வளத்தினர்.

416 மாசறு குணத்தினர் மான்மத மணத்தின
ராசறு தனத்தின ராடவர் மனத்தினர்
தேசுறு குலத்தினர் தேமொழி வளத்தினர்
வீசிய கரத்தினர் வீதியி னெருக்கினர்.

417 பான்மொழி வளத்தினர் பனிமதி முகத்தினர்
மேலிடு தனத்தினர் மேகலை துவக்கினு
ராலிலை வயிற்றின ராடவர் மனத்தினர்
வேல்விழி யினத்தினர் வீதியி னெருக்கினர்.

418 வேதியர் நெருக்குவார் வேள்விகள் பெருக்குவா
ரோதிய மறைக்குழா வோசைக ணிரப்புவார்
சாதியி னொழுக்கமே சார்வுற நிறுத்துவார்
வீதியி லெடுத்தயாழ் வீணைகள் பயிற்றுவார்.

419 கச்சணி தனத்தினர் கட்கடு விடத்தின
ரச்சிலை பிடித்தகா மற்கரு ளளித்துளார்
வச்சிர மனத்தினர் வற்கலை நிறுத்தினர்
நிச்சலு நெருக்கவே நித்திரை யருக்குவார்.

வேறு.

420 இந்தவகை யனைவர்களு மெழில்விளங்க வலங்கரிப்ப
முந்தமறை தொழுமாதி மொழிந்ததிரு மணநாளாம்
பந்தமறும் பங்குனி யுத்திரத்தின் முனைநாளி
லந்தரத்தி லரம்பையரு மமரர்களு மணியணியே.

421 இரைத்தேத்து மிந்திரனு மியக்கர்களு மெழுந்திறைஞ்சி
நிரைத்தேத்தச் சித்தர்குழா நிலவுமலர் மழைபொழியத்
திரைத்தேத்துங் கடலரசன் சேவிப்பச் செழுமறைக
ளுரைத்தேத்திச் சீவில்லி புத்தூரி னுட்புகுந்தார்.

422 வாசநறு மலரயனும் வாக்கியுமற் றுள்ளவருந்
தேசுபொலி விமானமிசைச் செழுமறைக டொழுதேத்த
மாசகன்ற வில்லிபுத்தூர் வளநகரி னுட்புகுந்தார்
வீசுபுனற் சடையானு மெல்லியலா ளுடன்செறிந்தான்.

வேறு.

423 வித்தியா தாரும் வீணைவல் லவரு மேவுதம் மனைவிய ரோடுஞ்
சித்தியா தவைகள் சித்தியா மென்று செங்கண்மா திருமணங் காணும்
பத்தியால் வந்து பலருடன் றோன்றிப் பாம்பணைப் பரன்பணி செய்யு
நித்தியா னந்த ருறைந்திடும் புதுவை நிகரினீ ணகரந் தடைந்தார்.

வேறு.

424 வேதவி யாதன் சூதன் மேதினி படைக்கப் புக்கா
னேதுமா சுகத்தி முன்ன மொலிகடல் குடித்தோ னுள்ள
போதெலா மரியைப் போற்றும் புண்ணிய வசிட்டன் மிக்க
காதலா னுலக மேத்துங் கவுதமன் கருணை மிக்க.

425 காசிபன் வதிட்டன் ஞானப் புலத்தியன் கலைக்கோட் டும்ப
னாசைபு சனகன் மிக்க வத்திரி பரத்து வாசன்
பேசிய சனற்கு மாரன் பிருகுமாற் கண்ட னாதித்
தேசுறு முனிவ ரெல்லாந் திருமணங் காணச் சென்றார்.

426 முனிவர்க ளுலகின் மிக்க மூதறி வுடையோர் மாயன்
பனிமலர்க் குழலி னாளைப் பங்குனி யுத்தி ரத்தி
வினியநன் மணஞ்செய் கோல மிறைஞ்சிட வேண்டு மென்னக்
கனிபொழிற் புதுவை தன்னிற் கணத்தினி லெழுந்து சென்றார்.

427 அண்டத்துக் குட்பட் டார்க ளனைவரும் புதுவை புக்குப்
பண்டைத்தெண் டிரைநீர்ப் பொன்னி மீடிமிசைப் பள்ளி கொண்டு
தொண்டர்க்கின் னருள்க ணல்குஞ் சுடரொளிக் கருணைக் குன்றாம்
வண்டுற்ற துளவத் தாரான் வரும்வழி நோக்கி நின்றார்.

வேறு.

428 அற்றைநா ளிராப்பக லவணம் வைகினார்
மற்றைநாள் வைகறை யெழுந்த வார்ச்சிய
மிற்றைநா டிருமண மென்ற பேரொலி
யுற்றநான் மறையொலி யுலகி னோங்கவே.

வேறு.

429 காரார் குழலாளைக் கலியாண குணங்கள் கைவி டாதி
வேரா ரிடையாளை யிறவாவர நல்கிய வின்சொ லாளை
வாரார் முலையாளை யின்னாரமு தென்ன வளர்த்த காதை
சீரார் திருமாளிகை முன்றினிற் றேவர்கள் சூழ்ந்து போற்ற.

வேறு.

430 மாணிக் கத்தின் கானாட்டி வயிரத் திலங்கும் வளைபோட்டுப்
பேணிப் பவளக் கொம்பாலே பெருக்கி நிரப்பிப் பாப்பலகை
யாணிக் கனகப் பொற்றகட்டால் வேய்ந்தங் கழகார் காவணத்தில்
வாணித் திலத்தின் செழுங்கோவை மணிக்கோ வைகளோ டுறத்தூக்கி.

431 சுற்று மிலங்கும் பொற்றகட்டாற் சுவர்கள் பொதிந்தோ வியமெழுதிப்
பற்றும் பளிங்காற் றளவிசைகள் படுத்துத் தொடுத்த தொடர்தூக்கி
மற்று முள்ள டலவளமு மணக்கா வணத்தின் மன்னுவித்தா
ருற்ற வரங்கன் குறித்ததின மின்றென் றோங்கு மொளிவளையை.

வேறு.

432 மடந்தையர் கூடி வாச மஞ்சன மாட்டி யீரந்
தொடர்ந்திழு திருவொற் றாடை சரிகுழற் றுவட்டி முற்று
மிடந்துடிக் கின்ற கோதைக் கிமைப்பினிற் சாத்தி மாற்றி
நுடங்கிடைக் கிணங்கும் பூவி னெய்யபட் டாடை சாத்தி.

433 தேனமர் மொழிக ணல்குஞ் செந்துவர் வாயி னுட்கு
மான்மதச் சந்தங் கந்தக் குங்கும மற்று முள்ள
வானநற் கலவை சாந்தி யலர்கம லங்க ளென்ன
வானவர் வணங்கி யேத்து மலரடி யிணைக டம்மில்.

434 பேசுமங் குலியிற் றோன்றும் பெருவிரன் முடிச்சு மிக்க
வாசறு பீலி கான்மோ திரமயி லடிக ளன்றித்
தேசுற நின்ற கோலச் சிறுவிரன் முடிச்சுஞ் சாத்தி
மாசிலா மயிலின் சாயல் வல்லிதன் பிறந்தாண் மிதில்.

435 சிலம்புபா டகநற் றண்டை திகழ்மணிச் சதங்கை சாத்தி
நலந்திக முரைஞாண் சாத்தி நான்மறை வணங்கி யேத்தும்
வலந்திக முழி மாமான் மலரடி வருடி நாளு
மலர்ந்தெழு கமல மன்ன செங்கையங் குலிகட் கான.

436 சிறந்தமோ திரங்கள் சாத்தித் தேமொழி திருமுன் கைக்கு
நிறங்கிளர் பவள மிக்க நீடொளிக் கடகஞ் சாத்திப்
புறம்புட னகமு மிக்க பொலிமணிச் சரிகள் பூட்டித்
திறந்திகழ் கெச்ச மாதி தோள்வளை சிறப்புச் சாத்தி.

437 செப்பெனப் புடைத்து விம்முந் திருமுலைக் கச்சின் மீதே
யொப்பறு முத்தாத் தாம மொளிதிகழ் பதக்கஞ் சாத்தி
யப்பரு முத்துக் கான வாபர ணங்க ளெல்லாந்
தப்பறு களத்திற் சாத்தித் தயங்கிரு குழைக டம்மில்.

438 இருகதிர் வட்ட மென்ன விலங்குபொற் றோடுஞ் சாத்தி
மருவுசீர்ச் செவிப்பூச் சாத்தி மாசறு கொப்புச் சாத்திப்
பொருகயல் கழுநீ ரன்ன போர்விழி யிணைக டம்மிற்
கருருகிற் கழகு நல்கிக் கறுத்தமைக் காப்புஞ் சாத்தி.

439 ஆசிலா முத்திற் பொன்னி னெழுகுறச் சமைத்த கோல
நாசியா பரணஞ் சாத்தி நளிமதி நுதலிற் றோன்றத்
தேசுறு திருமண் காப்புஞ் சிறப்புடன் சாத்தி யூடே
வாசமார் மஞ்சட் காப்பும் வயங்குறச் சாத்தி னார்கள்.

440 பட்டமுந் திருவும் பூரப் பாளையும் பரிவாற் சாத்தி
மட்டவிழ் குழலில் வாச மலர்த்துழாய் மாலை சூட்டி
யுட்டெளி வுடைய கோதைக் கோங்குசீ ரரங்க னுருஞ்
சிட்டரு மகிழும் வண்ணந் திருமுடிப் பூட்டு மிட்டார்.

வேறு.

441 அப்பரிசே மணக்கோலஞ் செய்தாண்டா ளங்கிருப்ப
வொப்பரிய வயனுழ்வார் முகநோக்கி யுத்திரத்தி
லிப்பொழுதை யிலக்கினமே திருமணத்துக் கிட்டதினி
யெப்பொழுது வருமிறைவ னென்றனனேன் றலுமாழ்வார்.

வேறு.

442 அன்றென் ஞேடே பங்குனி யுத்தி ரத்தி லாசில்லா
மன்றல் கமழுங் குழலாளை வதுவை செய்ய வருகின்றே
னென்று ரங்க ரவையறிவ னேழை யேனம் மாமாயன்
குன்று மயர்கை யென்னறிந்து கூறக் கடவே னெனக்கூற.

443 இருந்த வயனு முருத்திரனு மிமையோர் கோனு மிமையவரு
மருந்த வஞ்சேர் முனிவர்களு மவ்வூ ருறைவோ ரனைவர்களும்
வருந்தி யிரங்கி யணியரங்கன் வாரான் கொல்லோ வெனமறுகத்
திருந்து மாழ்வார் திருமகளா ரருகே சென்றென் செயவென்றார்.

444 என்னென் றுண்டாள் வினவியிட வெழிலா ரரங்கத் தினிதமர்வார்
முன்னம் மோடே கட்டுரைத்த முகிழ்த்த முடுகிற் றம்மாய
னின்னம் வந்தா னில்லையினி யென்செய் கேனிங் கியாவர்களு
நன்னடையாய் மிகவாடி யழுங்கு கின்று றெனவுறைந்தார்.

வேறு.

445 மையமர் கருங்கட் கோதை மற்றவை கேட்ட பேரதே
யையரின் றஞ்ச வேண்டா மரங்கனின் னர்மெல் லோரு
முய்யவிக் கணத்தி லிங்கே யாக்குவ னும்ப ரெல்லா
நைவுறு வண்ணந் தேற்றி யிடுகநன் னவத்தா ளென்றாள்.

வேறு.

446 சீரார் கருடன் றனைக்கூவிச் சென்றிக் கணத்திற் றிருவரங்கத்
தாரா வமுதைக் கொணருதியே லவனே டென்னே டருகமரு
மோரா சனநான் றருகின்றே னென்றாள் கோதை யுடனவனும்
பாரா யென்னப் பகர்ந்தேகி யிரங்கன் பாதாம் புயம்பணிந்தே.

வேறு.

447 மல்லாருந் திண்புயத்தோய் வளர்புதுவை மாநகரிற்
பல்லாண்டு முன்புரைத்த பட்டர்பிரா னுதியர்க
ளெல்லாரு நீயிந்த விலக்கினத்துக் கெய்தாயேற்
செல்லாருங் குழலியொடுந் தீதுறுவர் சீக்கிரத்தில்.

448 என்னுடைய தோண்மீதி லேறியரு ளென்றுரைப்ப
முன்னுலக மேழுமுண்ட முழுமுதல்வ னப்படியே
பொன்னடியைக் கட்டுரைத்த புள்ளரசின் மேல்வைத்து
மின்னமரு நேமியனு னீள்விசும்பின் மீதானான்.

வேறு.

449 கண்டனர் புதுவை யுள்ளோர் ககனமீ துறைவோர் மிக்க
வெண்டிசைத் தலத்தி லுள்ளோ ரிருடிக ளாழ்வா ராதி
கொண்டலீற் பொலிந்த மேனி குளிர்மதி வதனங் கைகால்
புண்டரீ கத்தை யொத்த தேவனைப் புள்ளின் மீதே.

450 ஆடினா ரன்பு கூர்ந்தா ரலர்மழை சிந்தி வானோர்
பாடினார் சித்த ரார்த்தார் பங்கயத் தயனும் வானி
லோடுநீர்ச் சடையி னானு மும்பர்கோன் றானுஞ் சென்று
சூடினார் கருடன் செய்ய தோண்மிசை யமர்ந்த தாளை.

வேறு.

451 சீரார் கருடன் றிருத்தோள்விட் டிறங்கித் தேவர் புடைசூழ
வோரார் மதில்சூழ் வடபெருங் கோயி லெய்தி யினிதமர்ந்து
காரார் வண்ண னிந்திரனைக் கண்ணிட் டாழ்வார் திருமகளாம்
வாரார் முலையா டனைநீபோய் மகட்பே சிடுக வெனவிடுப்ப.

வேறு.

452 ஆங்கவன்போய் மகட்பேச வாழ்வாரு மதற்கிணங்கிப்
பாங்குடனே யிருந்ததற்பின் பரம்பரனும் படர்வானி
லோங்கியசீர்ப் பந்தர்க்கீ ழும்பர்தொழப் போய்ப்புகுந்தான்
பூங்குழலாண் மனமகிழப் பூதலத்தோர் புகழ்ந்தேத்த.

வேறு.

453 பங்கயப் போதி லுள்ளான் புரிந்துநற் சடங்கு காட்டக்
கொங்கலர் குழலி னார்கள் குரவைகண் முழக்க வேத
மெங்கணு மிரைப்பச் சங்க மேழ்கட லொலியி னார்ப்ப
மங்கல முரச மார்ப்ப மந்திரக் கோடி சாத்தி.

454 செந்துவர் வாயி னட்குத் திருமண மாலை சாத்திப்
பந்தணை கரத்திற் காப்பும் பழமறை விதியிற் கட்டிச்
சுந்தரத் தோள னீண்ட சோதிவேங் கடவன் மாதை
முந்துற வளர்த்தா னாழ்வார் முன்னின்று முகத்தை நோக்க.

455 ஆங்கவர் தமைநோக் காதே யழகிய மணவா ளற்குப்
பூங்குழற் கோதை தன்னைத் தந்தனன் புனித வென்னப்
பாங்குட னுதகம் பண்ணிப் படிமிசைப் பணிந்து நின்றான்
றேங்கமழ் பொழில்சூழ் செல்வச் சீவில்லி புத்தூர்ப் பட்டன்.

வேறு.

456 இருக்காதி மறைபுகழ யாவர்களு மானந்தப்
பெருக்காற்றி னிடைத்திளைப்பப் பெரியாழ்வார் திருமகளார்க்
கொருக்காலுஞ் சிதையாத வேசங்குதிரு மங்கிலியந்
திருக்காறைப் பட்டத்தி னுள்ளாகச் செறிவித்தார்.

வேறு.

457 சீரார் பிரமன் செறிந்தா குதிசெய்ய
வோரார் பெரியாழ்வார் பல்லாண் டெடுத்தேத்த
வாராத காத லடியார் குழாம்புகழக்
காரார் குழலணங்கைக் கண்ணபிரான் கைப்பிடித்தான்.

வே று.

458 மாயவன் கோதை செய்ய மலர்க்கரம் பிடித்த தன்றிச்
சேயிழை திருத்தா டன்னைத் திருந்துறப் பிடித்து முக்கா
லாயசே ரம்மி மீதின் மிதிப்பித்த கயனார் போற்றுந்
தீயினை வலஞ்செய் தாங்கே திருக்கையிற் பொரியு மேற்றே.

459 அருந்துதி நோக்கி மிக்க வாகுதிக் குறைக டீர்ந்து
திருந்திய வெள்ளை யானை மீதிலந் தேவி யோடும்
வரும்பெருந் திசையி லுள்ளோர் வானுளோர் முனிவோர் காண
நெருங்கின வாசி கூற நீணகர் வலம தாக.

460 பாற்கடன் மீதி லேறிப் பரிதியா யிரங்கள் சூடிச்
சீர்ப்பொலி மின்னென் றோடுஞ் செய்யதா மரைகள் பூத்தோர்
கார்க்கடல் வருவ தென்னக் கண்ணனுங் கருணைக் கோல
வார்ப்பொலி கொங்கை யாளும் வந்தனர் வானோர் சூழ.

வே று.

461 வாரணத் தெருத்தம் விட்டிழிந் தருளி மாணிக்கத் திருவடி நிலைதொட்
டாரண மொலிப்ப வாச்சிய மொலிப்ப வடியவ ரணியணி துதிப்பப்
பூரண கும்பந் திருவிளக் கெடுத்துப் பூசுர ராசிகள் பகரக்
காரணப் புவிமா மடந்தையுந் தாமுங் கடிமணக் கனகமா ளிகையில்.

462 மணவறை புகுந்தார் மன்னனார் மாலை வழங்கிய மடமயி லேர்டும்
பணவறை திறந்து பட்டர்கோன் பாரில் வறியவர் பசிகெடச் சமைத்த
வுணவளித் தாடை யாபர ணத்தோ டோங்குசீர் நிதியமும் வழங்கி
வணமலர்ப் பிரம னாதிவா னவர்க்கு மாசறு பேரமு தளித்தான்.

463 அன்னமென் னடையாள் கருடற்கு முன்ன மறைந்தவே காசன மளித்து
மன்னனா ரிடத்து மருங்கினி லவனும் வலத்திரு மருங்கினிற் றானு
மின்னுமா முகிலு மேருமால் வரையும் வேறிதற் குவமையொன் றில்லை
யென்னலாம் படிசின் றருளினா ளாண்டா ளிமையவர் முறைமுறை தொழுதார்.

வே று.

464 திருமணங் காண வந்த சிவனயன் முனிவர் சித்தர்
தருமணக் கடவுள் வானோ ராதியர் சார்ந்தோ ரெல்லா
மருமணக் குழலி யோடு மன்னரை வணங்கிப் போனார்
பெருமணம் வில்லி புத்தூர் நகர்தனிற் பெறமுன் வேண்டும்.

வே று.

465 பட்டர்பிரா னுளமகிழ்ந்து பங்கயக்கட் டனிமுதல்வன்
மட்டவிழ்பூம் பொழிலரங்க மாநகரா னென்மகளை
யிட்டதிரு முகிழ்த்தத்தி லெழுந்துமணஞ் செயப்பெற்றே
னுட்டெளிவா லுறநோக்கி லொருகுறைவே றினியுளதோ.

466 என்றுமகிழ்ந் தரங்கனையு மேழுலகுந் தொழுதேத்து
மன்றல்கமழ் குழலியையு மணக்கோலச் சேர்த்தியினிற்
சென்றுதொழு வேமென்னச் செறிந்திறைஞ்சி வக்கோல
மொன்றியசீ ரன்பதினு ளுறவிருத்திப் பல்லாண்டும்.

467 இப்படிநீ கோதையொடும் யாவர்களுந் தொழுதேத்த
வெப்பரியா யித்தலத்தி லுறைகுதியென் றுற்றிறைஞ்சிச்
செப்பமறை யடிபரவுந் திருவரங்கத் தினிதமர்வா
ரப்படியே செய்கின்றோ மென்றருளிப் பின்னாழ்வார்.

468 முகநோக்கி யறைகின்றார் முகுந்தனார் திருமகனே
மகநோக்கு மேலோர்கள் வணங்கரும்ம் மூவுருவ
மகனோக்கு மர்ச்சாவ தாரமா யருள்விளங்கப்
புகநேர்க்கு கின்றேனென் புத்தூரி லெப்பொழுதும்.

469 ஆதலா லதுசெய்தி யென்றருள வாழ்வாருந்
தீதெலாங் கெடவென்றுஞ் சென்றிறைஞ்சி யுலகுய்யக்
காதலான் மூவரையுங் கணத்தேறி யருள்வித்து
வாதெலாங் கெடவென்றார் நின்றார்பின் மதிளரங்கர்.

வேறு.

470 சீரார் வில்லி புத்தூர்க்குச் சிலை குண்டத் தினிதமரு
மேரார் செல்வ மெப்பொழுது முண்டா யிடுக வெனவிசைத்தங்
காரார் வன்போ டாழ்வாரை யரங்க நகரில் வருகவெனக்
காரார் குழலா டன்னோடுங் கண்ணன் கருடன் மேற்கொண்டு.

வேறு.

471 திருவரங்க நகரணைந்து சீபூமி விண்டுவெனு
மிருவரங்க மொன்றாகி யினிதமர்ந்தா னிறையாழ்வா
ரொருவரங்க மொன்றேலும் புத்தூரி லுறைபவர்கண்
மருவரங்கம் பலவாகி வாழ்ந்தனர்மற் றவர்வருந்த.

472 ஆதிவட பெருங்கோயி லச்சுதனைப் பணிந்தேத்தி
வேதியர்கள் புடைசூழ விடைகொண்டு கூடலிடைச்
சோதிவளர் மணிவணனைத் தொழுதகன்றங் கழகரையு
நீதியினா லுறவணங்கி நிலவுமணி மதிளரங்கம்.

473 சென்றணைந்தார் தேவர்தொழுந் திருமாலைத் தாம்வணங்கி
நின்றனரங் காழ்வாரு நெடுமாலு நிகரிலாக்
குன்றனைய மெய்ஞ்ஞானக் குணத்தினனே செய்திறமிங்
கொன்றுளது கேளென்ன வாங்கவரோ டுரைக்கின்றான்.

474 இத்தலத்தி லொருகோயி லுனக்கென்றே யெடுத்தென்னை
யத்தலத்திற் கோதையையிக் கருடனையே காசனத்திற்
பத்தர்தொழும் படிபண்ணிப் படிவான மூள்ளளவு
முத்தமமாங் குணத்தினனே நீயுமுட னுறைதியென.

475 கட்டுரைத்தான் றிருவரங்கத் தினிதமருங் கார்வண்ணன்
பட்டர்பிரா னப்படியே பண்ணுவித்துப் பழமறைதேர்
மட்டவிழ்பூங் குழற்சோதை முன்னிலையாய் மதிளரங்க
ரெட்டெழுத்தை யெடுத்தோதி யிணையடிக்கீழ்ப் போய்ப்புகுந்தான்.

வேறு.

476 அன்பதினாற் கன்மத்தால் ஞானத்தா லாசற்ற
வின்பமிகு பத்தி யிலங்குவயி ராக்கியத்தாற்
றுன்பகன்ற வின்பந் துலங்குபிர பத்தியினான்
முன்புதித்தார் பட்டர்பிராற் கோத்தாராய் மூவுலகில்.

477 ஆங்கவன்றன் பிள்ளையா மாண்டா ளதிச்சயத்துக்
கோங்கு முலகி லுயர்வீட்டி லுற்றவரிற்
பாங்குடனே யாராய்ந்து பார்த்தாலு முண்டாங்கொல்
பூங்குழலாம் கோத்தார்கண் மிக்கார் புகன்றிடிலே.

வேறு.

478 ஆக்கை யாவி யபிமானம் பண்ணு மவாகரு மான்மாவை
நோக்கிச் சொரூபம் பிறப்பித்து நோன்பில் வைகு மிருடிகட்கும்
வார்க்கி லணுவை மேருவினை யொத்த வாசி யெனப்பகர்வர்
வாக்கு மனமுஞ் செய்தொழிலு மொன்றாய் நின்ற மதிமிக்கார்.

479 அந்த வாறு மிருடிகட்கு மாழ்வார் களுக்கு முளவேற்றம்
பந்த மில்லாப் பத்தர்கட்கும் பட்டன் றனக்கு முளவேற்ற
முந்த மொழிந்த வணுமேரு மானு முகுந்தன் மகளார்க்குங்
கந்த மலர்ப்பூங் கோதைக்கு மவண மேற்றங் கண்டுரைத்தார்.

வேறு.

480 முனிவர்களி லாழ்வார்கட் கேற்றங் கண்டு
மொழிந்தபடி [illegible]னென்னின் முனிவர் ஞானக்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்த வாறு போலுங்
கண்டிருப்பக் கரும்புகடித் தெய்த்தல் போலும்
பனிமலர்ச்செந் திருமகள்கோ னுய சோதிப்
பரம்புருட னிருப்பவவன் படைப்பிற் றேவைத்
தனிமுதலா மிதுவென்றே நாட்டி நூலுஞ்
சமையங்க டோறுமதற் கிணங்கச் சாற்றி.

481 மாய்ந்தனர்க ளிருடிகளந் நூலைச் சற்று
மதியாம லாழ்வார்கண் மறையி னந்த
மாய்ந்துதிரு வாய்மொழிக ளருளிச் செய்தே
யச்சுதனே பரமெனவந் தன்றென் றுரைக்
காய்ந்துபிர பஞ்சச்சொற் கலைக டம்மைக்
காற்றிவிடு மிலவம்பஞ் சென்னக் காட்டிச்
சாய்ந்துசரண் புகுந்தேத்துஞ் சமையத் தார்க்குத்
தத்துவத்தைக் கட்டுரைத்த தலைமை யாலே.

482 ஆழ்வார்கண் மேருமால் வரையை யொத்தா
ரருந்தவஞ்சேர் முனிவர்களு மணுவை யொத்தா,
ரேழ்பாரி லுள்ளவர்கள் வேதாந் தத்தை
யிகழ்ந்துதிரு மாறிறத்தை யிகழ்ந்த பின்பு
வாழ்வாரோ வாழ்வாரோ மீட்சி யில்லா
மாநரகப் பெருங்குழியிற் குமவ ரோடும்
வீழ்வாரே ரெழுவாரோ வறியே னந்தோ
விளக்கிருப்ப மின்மினியை விரும்பு வாரோ.

483 ஆசிலா வாழ்வார்கள் பதின்மர் தம்மி
லாண்டாளுக் கேற்றமென்கொ லென்ப ராகி
லீசனவர் சுழுத்தியிற்சென் றெழுப்பித் தன்சீ
ருந்தபடி காட்டக்கண் டின்புற் றூர்க
டேடுபொலி யாண்டாளத் திருமா றன்னை
சென்றெழுப்பித் தன்குறைகள் செப்பி வாழ்ந்தாள்
பேசருசீ ராழ்வார்கண் மகளா யாண்டா
டாயானு ளந்நிலையின் பெருமை யாலே.

484 ஆயநெறி யாழ்வார்க டம்மி லானிச்
சோதிதரும் பட்டர்பிரா னேற்றஞ் சொல்லின்
மாயவன்மற் றவர்ஞான மங்கா வண்ண
மயர்வறுசீர் மதிநலத்தை வழங்கி நாத்தா
ரூப்பெனு மத்திருமா றனக்குக் கண்ணே
ருகாதே காப்பிட்டுத் திருப்பல் லாண்டை
யேவருட் பட்டர்பிரா னருளிச் செய்தா
னதனுலே யுளிலிவ னேற்ற மாமே.

485 இத்திறஞ்சேர் பட்டனிலுங் கோதைக் கேற்ற
மெவணமெனிற் பட்டர்பிரான் புருடன் பெண்ணு
முத்திதருந் திருமாலும் புருட னென்னு
முறைமையினற் புருடனுக்குப் புருட னைசை
சித் ரஞ்சேர் பெண்புருடன் மேலே வைத்த
சீராசை நேராமோ தேருங் காலை
யத்திறத்தாற் பெரியாழ்வார் தம்மி லேற்ற
மாண்டாளுக் கென்றனர்மெய் யறிவி னோரே.

வேறு.

486 ஆதலா லாண்டாளு மாழ்வார்க டம்மின்மிகக்
காதலான் மாலைக் கலந்தா ளதனாலுங்
கோதிலாழ் வார்களிலிக் கோதைக்கே யேற்றமென
வோதலா மென்றுரைத்தார் வா லுயர்ந்தோர்கள்.

CHIDAMBARANATHA MUDALIA